

Vychází od roku 1980

Lišovský zpravodaj

2/2020

Rozhovor

Vladimír Kolář

04 Fara ve
Slověnicích

22 Farní
okénko

13 Maškarní
rejdění

23 Běh kolem
Dunajovické hory

14 Zhusta, chlapci, zhusta,
konec masopusta!

24 Ocenění
Pavla Soukupa

**Děkujeme
všem!**

**Vaše město
Lišov**

Vážení spoluobčané, milí susedé, přátelé,

koho z nás by při silvestrovském přípitku napadlo, co nám rok 2020 přinese, čím bude takřikajíc výjimečný... Myslím, že ránu v podobě „čínské chřipky“, by čekal asi málokdo. Ačkoli bylo zřejmé, že z hlediska dějin žije naše společnost již neobvykle dlouho v relativním klidu a bohatství, nechtěli jsme si připustit, že by nám to někdo mohl vzít. A teď čelíme zatím relativně mírné, ale přesto neúprosné realitě, která nám dává najevo, jak křehké jsou naše ekonomické a společenské výdobytky. Náhle stojíme tváří v tvář osudu, o kterém ani nevíme, kdo je jeho autorem, zda matka příroda, vyšší prozřetelnost, nebo sám člověk.

Ať je to jak chce, kromě stinných stránek, kterých je jistě více než dost, má současná situace i svá pozitiva. Denně jsme svědky nezlomné člověčí vůle postavit se okolnostem a hájit své blízké proti jakékoli nepřízni osudu. I přes množství přešlapů, omylů a chyb, které boj s koronavirem provází, je zřejmé, že když nám teče do bot, umíme si pomáhat. Začínají se rovnat žebříčky hodnot, jak je tomu ostatně vždy, když jsou ohroženy naše základní „jistoty“. Více než kdy před tím vidíme, jak důležitá je pro nás rodina, naši přátelé a konečně i naše práce. Na vlastní kůži cítíme, jak potřebná a náročná je práce lékařů, záchranářů, hasičů, ale také učitelů ve školách. Naplněné nákupní košíky nejsou důležitější, než čerstvé povětrí a možnost svobodně se pohybovat a volně dýchat. V kontextu doby má ona možnost volně dýchat ještě hlubší význam, protože když doma odložíme ten protivný, leč potřebný hadr, je příliv čerstvého vzduchu velmi osvobozující.

Je to zkrátka zkušenost, která, jak věřím, posune naši společnost dál, i když prvotní důsledky jsou vážné. Už jsme se naučili, alespoň trochu, čelit přívalovým deštům a záplavám, které naše generace ve větší míře zažila až na konci devadesátých let. Poté jsme začali řešit dlouhodobé problémy se suchem, které nás budou jistě provázet i dál. Nyní jsme nuceni učit se zvládat pandemii, které byly v našich zeměpisných šířkách spíše abstraktní vzpomínkou v učebnicích dějepisu. Lze předpokládat, že se virus bude v průběhu času vracet. Současná situace nám však umožní, být v budoucnu lépe připraveni. Na tuto eventualitu se v rámci možností připravuje i naše město. Ačkoli bych si přál, abychom nic z toho nepotřebovali, máme ve skladech vedle vysoušečů a pytlů na písek také roušky, respirátory, jednorázové rukavice a dezinfekční prostředky. Vše samozřejmě v aktuálně dostupném množství.

Máme ale něco ještě důležitějšího než materiál ve skladech. Máme ve svém okolí lidi, kterým není lhostejný osud jejich blízkých. Máme jistotu, že se o sebe můžeme opřít v těžkých časech. Důkazem jsou například ti, kteří doma šíjí roušky, ale také všichni, kteří dál dělají svou práci, i když mohou mít obavy o své zdraví. Lidé, kteří nás léčí, záchranáři, hasiči, ale i ti, kdo se starají o úklid, o prodej a rozvoz zboží, vaření, nebo ti, kdo učí online naše děti. Ti všichni si zaslouží naše poděkování, stejně jako lidé, kteří si nyní lámou hlavu, jak udržet své podnikání a práci pro své zaměstnance. Víím, že jsem mnoho profesí a oborů nezmínil, ale je to nad možností tohoto úvodníku. Chtěl jsem jen připomenout, jak důležití jste všichni pro své okolí. Díky, že to nevzdáváte.

Jiří Švec

starosta města Lišov

„Kulturní památka“ versus most,

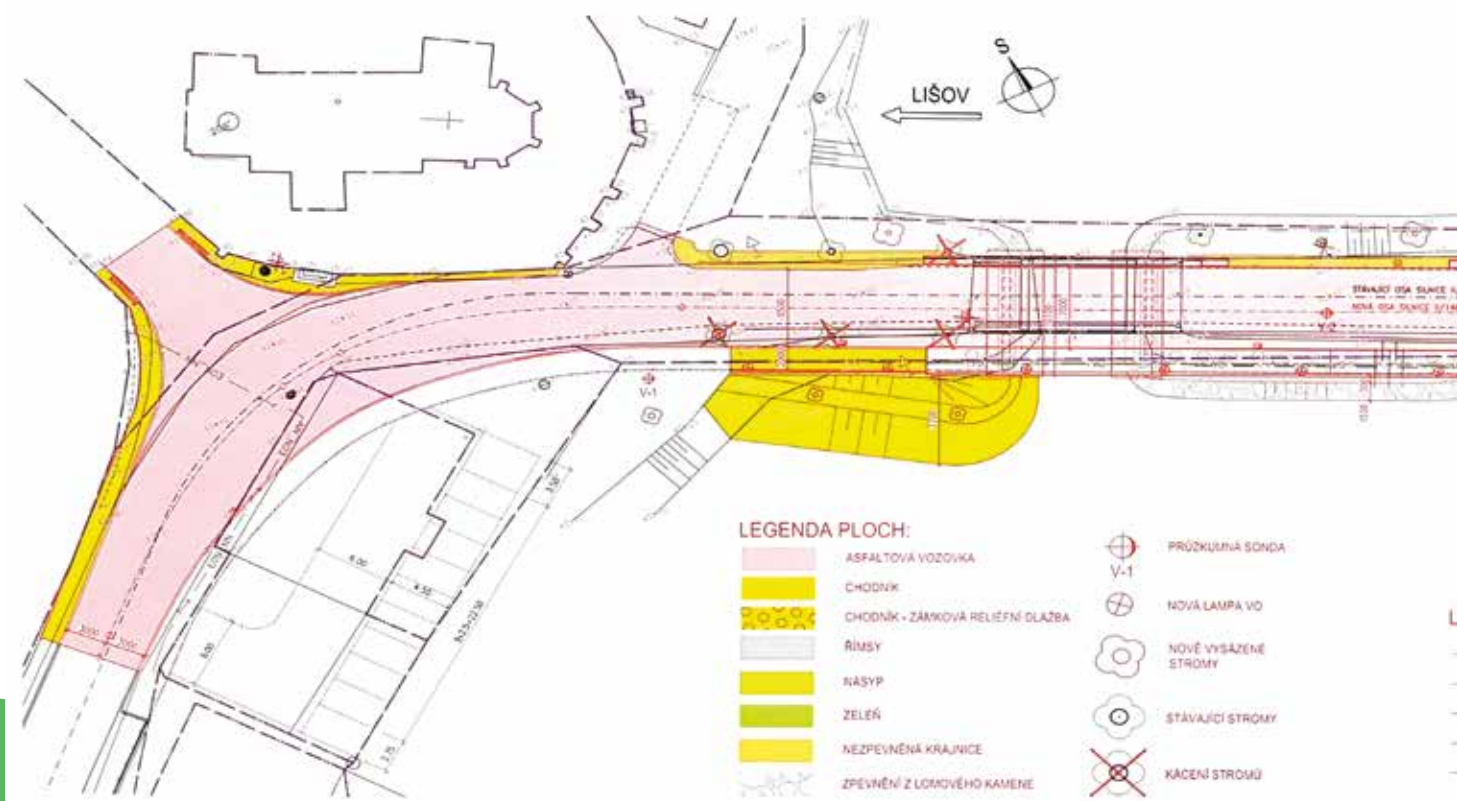
Začátkem letošního roku, ještě než příchod koronaviru zastínil dřívější témata, jste možná zaznamenali debaty zastupitelů i veřejnosti o tom, zda je nápad prohlásit budovu bývalé fary ve Slověnicích za kulturní památku dobrý, nebo ne. Předem se omlouvám za svou další rétoriku, ale budu situaci popisovat tak, jak ji vnímám a v kontextu mých osobních zkušeností s touto záležitostí i s lidmi, kteří za ní stojí. Budu mluvit bez obalu tak, jak jste vy, co mně znáte, zvyklí. Nevím, jak jinak okomentovat věci, než je nazývat pravými jmény, i když se v rámci tohoto textu jedná pouze o mou volbu slov. Zde uváděná fakta jsou však koncentrem vedení města a popisují skutečné události.

O potřebě řešit nevyhovující technický stav křižovatky a mostu ve Slověnicích probíhaly mnoho uplynulých let veřejné diskuze i odborná jednání na všech úrovních. Počátek záměru je ještě ve funkčním období pana starosty Chmela, cca nějakých 13 let zpátky. Již tehdy jsem, jako místostarosta města, který měl na starost místní část, komunikoval s osadním výborem ve Slověnicích, radou města i se zástupci Jihočeského kraje špatný

technický stav mostu a křižovatky u kostela. Tehdy kraj ale neměl dostatek prostředků na řešení. Celou věc jsme znovu „oživili“ před asi 4 lety, kdy se začala mezi krajem a městem řešit možnost společné investice. Psali jsme o tom v Lišovském zpravodaji, zastupitelé města po několikaleté zpátky jednomyslně schvalovali výdaje rozpočtu města spojené s realizací tohoto záměru, který opakovaně řešil a doporučoval také Osadní výbor ve Slověnicích. Zástupci města Lišov, v souladu s usneseními zastupitelstva i rady města, pracují minimálně 3 roky spolu s Jihočeským krajem, Správou a údržbou silnic Jčk, Rybářstvím Třeboň a.s., Biskupstvím českobudějovickým, Lišovskou farností a dalšími subjekty na investici ve výši cca 45 milionů korun, které má kraj investovat do nového mostu a silnice, včetně úpravy zatáčky, re-spektive křižovatky u kostela.

Město již investovalo do části projektové dokumentace na nový most, který má zachovat svůj původní vzhled s lipovými alejemi a klenutými oblouky, a na kterém pak bude místo i pro chodník a veřejné osvětlení. Na základě rozhodnutí zastupitelstva, koupilo město v roce 2017 zchátralý objekt bývalé fary a investovalo do projektových dokumentací na její demolici a následnou úpravu prostranství po ní, kde má být veřejná zeleň, lavičky a parkovací místa pro návštěvníky hřbitova a kostela ve Slověnicích. Město tak investovalo již více než cca 2 miliony korun do přípravy popsaných záměrů.

Asi si umíte představit, jak velké a nemilé bylo překvapení, když na městský úřad dorazila 8. ledna 2020 datová zpráva od Ministerstva kultury ČR, které městu v podstatě oznamuje, že na základě něčího podnětu bylo zahájeno Řízení o prohlášení fary ve Slověnicích za kulturní památku a město zatím nesmí s budovou nic dělat. Pro město, které zde dlouhodobě připravuje výše

chodník a parkoviště pro hřbitov?

popsaný záměr, to byl o to větší šok, protože se nikdo před tím neobtěžoval kontaktovat ani mně, ani jiného zastupitele s požadavkem bavit se o tomto návrhu.

Během pár dní vyšlo najevo, že páni zastupitelé Plávka a Kresan, spolu s památkářem panem Eliškou, iniciovali všem za zády kroky, které mají městu zabránit v realizaci léta připravovaných investic. Že je připravovali potichu a bez vědomí kohokoli z vedení města, mělo svůj důvod. Kdyby totiž svůj nápad představili dříve, zjistili by, že zastupitelé města i obyvatelé Slověnic, podporují dosud společně plánované investice, jak se ukázalo na únorovém zasedání zastupitelstva města, jehož usnesení podpořili svými písemnými vyjádřeními i zástupci Lišovské farnosti a Osadního výboru ve Slověnicích. Připomínám, že naposledy v prosinci 2019 jsme věc řešili na zastupitelstvu města v rámci schvalování rozpočtu na rok 2020, kde jsou prostředky na demolici bývalé fary alokovány, a nikdo ze zmíněných neřekl ani slovo, přestože tohle již připravovali.

přijaté USNESENÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA č. 7/2020, které se konalo 3. 2. 2020

Zastupitelstvo města souhlasí s realizací původního záměru města na rozšíření křižovatky u kostela ve Slověnicích, včetně vybudování chodníku a parkoviště, a s tím spojenou původně plánovanou demolicí budovy bývalé fary.

Zastupitelstvo města souhlasí s plánovanou výstavbou mostních objektů, které mají nahradit technicky nevyhovující současné mostní objekty.

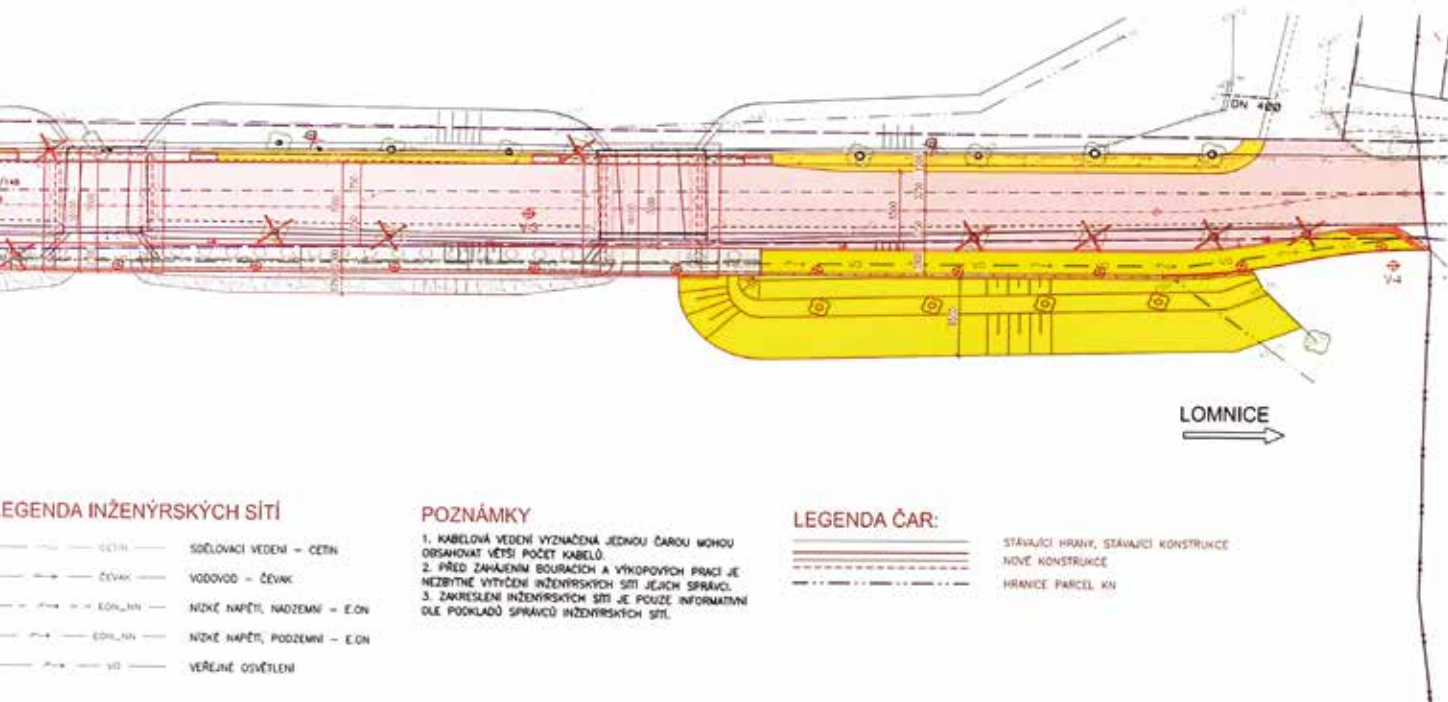
Zajímavé je, že ani poté, co dosáhli svého, tedy dočasného zastavení příprav demolice objektu bývalé fary (na kterou máme již více než rok pravomocný demoliční výměr, což je v podstatě souhlas orgánu státní správy), nenechali již další věci na posouzení Ministerstva

kultury ČR, ale začali napadat i další části zmíněných investic.

Konkrétně pan Eliška napadl, jako fyzická osoba, administrativní proces projektové přípravy stavby nových mostů, kterou zajišťoval magistrát města České Budějovice. V kontextu jeho proklamací o nutnosti zachovat historický vzhled Slověnic, mi jaksi uniká smysl a jeho důvody nechápu, protože nové mostní objekty mají nejen respektovat historický vzhled původních mostů (sypané valy se stromořadím, které byly kdysi spojeny třemi klenutými oblouky), ale má být odstraněn i nepůvodní, stylově a technicky zcela odlišný, rovně vybetonovaný, železobetonový trémový objekt prvního mostního objektu (směrem od kostela). Ten zde byl vybetonován cca v roce 1927 poté, co byl při povodni v roce 1925 poškozen původní klenutý most.

Zřejmě, aby měl památkář Eliška jistotu, podal v zájmu (procesně zcela nadbytečně) úplně stejný podnět k přezkumu práce magistrátu i Národní památkový ústav v ČB, což je instituce, kde pan Eliška pracuje. Jistě to nebylo proto, že jsem s jeho ředitelem, panem Šnejdem, v únoru diskutoval nad tím, proč NPÚ ČB neoslovil město Lišov, jako vlastníka objektu fary, když tam Územní komise Národního památkového ústavu ČB prováděla 6. ledna 2020 jakési „šetření“ pro získání argumentů k prohlášení fary kulturní památkou. Představa osmi otitulovaných památkářů, poskakujících ve snaze vidět přes zeď zamčeného objektu, aby nemuseli upozornit vlastníka, že se „něco chystá“, je tragikomická. Tohle je instituce a lidé, kteří vás jako vlastníka mohou dostat do nemalých problémů... Pracovníci NPÚ mne tím jen utvrdili v tom, že o potají připravované akci se mělo město Lišov dozvědět až od ministerstva.

Památkáři, náhle tolik horující za zachování genia loci Slověnic, kteří se o objekt fary nikdy dříve nezajímali, se tak dle mého názoru, staví do role obstruktorů.

Pochopitelné je, že právě v době, kdy se po komunálních volbách 2018 nenaplnily ambice některých lidí, se z těchto etablovala skupina, která začala systematicky kritizovat prakticky všechny kroky, které město a jeho vedení dělá. Pochopitelné ale není, že tyto jedinci svými aktivitami nejen šíří pomluvy, ale dokonce mohou městu způsobit finanční újmu v řádech milionů korun. Pokud by totiž město Lišov bylo donuceno pečovat o nepotřebnou budovu bývalé fary, kterou koupilo jako obyčejný dům za účelem jeho následné demolice, tak to za finanční újmu považují. Oddalováním stavebních úprav křižovatky a mostu navíc prodlužují dopravní rizika pro všechny

v dané lokalitě. Vadí mi, že léta přihlíželi přípravám, aniž by navrhli jiné řešení, a nyní hatí společné výdaje a práci možná stovky lidí. Tím, že se svým plánem předem neoznámili ostatní zastupitele města, ani slověnickou veřejnost, nám pánové Plávek, Kresan a Eliška navíc vzali možnost rozhodnout si o svých věcech doma, ale svěřili nás do rukou ministerských úředníků v Praze. O formě, jakou své kroky realizují ani nemluvě, protože mi velmi připomíná praktiky, které bych rád považoval v současné společnosti za vymýcené.

» Jiří Švec
starosta města

Budova fary v Dolních Slověnicích

Rybník, škola, kostel se hřbitovem a řada selských usedlostí. Jižní Čechy a tradice venkova. Romantický obrázek, který je předkládán v různých úhlech pohledu, ale vždy s jediným cílem. Zaujmout, pokázat na to, že pokud tady nejsme doma právě my, tak můžeme jen závidět těm, kteří v takovém prostředí žijí a doma v něm skutečně jsou. Zákoutí skoro jako z pohádky máme i u nás, v našem bezprostředním sousedství a možná je nevnímáme tak intenzivně jako zblízka i zdaleka přicházející turisté, možná se k nim nechováme s náležitou úctou a vděkem.

Jedním z takových idylických venkovských center jsou beze sporu i Dolní Slověnice. Vesnice, která vznikla v období kolonizace a její první písemné zmínky sahají až k roku 1359. Od sousedních Horních Slověnic ji dělí rybník Dvořiště, a právě při jeho východním břehu na vpusti ledoteče Miletínského potoka se po staletí utvářelo historicky hodnotné stavebně-architektonické jádro, s trochou nadsázky můžeme hovořit i o návsi. Kostel, o němž víme spolehlivě již od 80. let 14. století, má ze stejného období známou i faru, nejprve samostatnou, od 15. století potom změněnou v pouhou filiálku, spravovanou z Lomnice nad Lužnicí. Tento stav trval poměrně dlouho a teprve vlivem josefínských reforem byla dolnoslověnická církevní správa povýšena na lokálii, opět s trvale usídleným knězem. Tou dobou tu však začala fungovat triviální venkovská škola, což bylo pro starou, ještě dřevěnou budovu dále neúnosné, a proto se rozhodl tehdejší lokalista Blažej Wintzer tento stav neprodleně řešit. Podařilo se mu přesvědčit třeboňský patronátní úřad a roku 1790 byl plán na stavbu nové farní budovy hotový. Trvalo sice dalších pět let, než se stavbu povedlo realizovat, nicméně čekání se vyplatilo. Dolní Slověnice dostaly novou faru, v roce 1803 potom také novou školní budovu pod kostelem. Ve 30. letech 19. století pak byl novou zdí oběhnán hřbitov okolo kostela, čímž doznal střed vesnice konečného vzhledu,

jaký známe dodnes. Jeho půdorys, datovaný do období před 225 lety, zůstává neporušený, byl funkčně využíván a utvářel to, co dělá jihočeský venkov nezaměnitelným fenoménem v očích jeho návštěvníků. Romantický obrázek.

Centrem a institucionálním zázemím tohoto stavebního komplexu byla pochopitelně fara. Ta dolnoslověnická, postavená podle plánu třeboňského stavitele Jana Libory, vydržela dvě a čtvrt století takřka v nezměněném stavu. Ve srovnání s dnešní podobou jí ubyly dva střešní vikýře a zazděno bylo jedno okno na čelní fasádě vedle dveří. Odolala povětrnostním vlivům, povodním i stavebním adaptacím ve druhé polovině 19. století. Přečkala dva okupační režimy, polistopadové, tzv. podnikatelské baroko i provoz po silnici, která ji obepíná. Zažila opětovné povýšení na samostatnou faru v roce 1858 i sestup, který ji čekal v podobě nabytého statusu lokálie o sto let později a od letošního roku dokonce pouhá filiace ke kostelu v Lišově. Ale to už nemluvíme o faře jako objektu, nýbrž o faře jako instituci. Objekt totiž připadl v roce 2017 městu Lišov a záležití především na něm, jak se s tímto klasicistním dědictvím vypořádá. Věřme, že historické hodnoty, jimiž Dolní Slověnice disponují, dokážeme konfrontovat se současnými zájmy a potřebami, abychom nepřišli o to, co mnozí jiní znají jen z obrázků.

Je totiž možné, že krásu malebného zákoutí Dolních Slověnic, tolik obdivovanou a oceňovanou odborníky na lidovou architekturu a urbanismus, budeme zanedlouho moci znát pouze z obrázků i my samotní. Areál fary, citlivě zakomponovaný do struktury jádra vesnice a tvořící zde mimořádně významný a exponovaný prvek, je ohrožen záměrem demolice v souvislosti s projektem rekonstrukce mostu. Úmysl města Lišova řešit bezpečnost dopravy a obavy místních obyvatel lze ocenit, ale souvisí-li s odstraněním historického objektu a nevratným zásahem do obrazu vesnice, utvářeného po staletí,

je nutné tento záměr považovat za mimořádně nešťastný. Snahou části místních lidí je iniciovat přehodnocení projektu a nalezení kompromisního řešení úpravy mostu a současného zachování fary. Tuto iniciativu podporují jak odborníci na historii, architekturu, urbanismus a památkovou péči, tak i řada spolků. Je však především na nás samotných si hodnotu místa uvědomit. To, že jde o významné a malebné rekreační místo, že jde o esteticky cenné historické prostředí, že ne náhodou byly Slověnice jako jediná vesnice na Lišovsku zařazeny

do encyklopedického výběru hodnotných venkovských sídel. A jemuž normová podoba současného dopravního inženýrství uškodí. Zachování těchto hodnot by mělo být nejenom v místním zájmu, ale bezesporu se stává i zájmem veřejným. Výstižné je heslo největšího znalce nejen jihočeské lidové architektury, prof. Jiřího Škabrady: „Kdo zná, neničí“. Snad se tak stane, abychom mohli současnou podobu Slověnic zodpovědně předat i dalším generacím.

» PhDr. Aleš František Plávek, Mgr. Jan Eliška

Kulturní památka ano, či ne...?

Myslím, že jsme všichni zaregistrovali kauzu kolem budovy bývalé fary v Dolních Slověnicích. Dovolím si malé zamyšlení nad záměrem jejího odstranění, nebo prohlášení národní kulturní památkou.

Samotná fara je postavena v letech 1795–6, kdy nahradila starou faru, ve které obec umístila školu a posléze se přeměnila na obecní chudobinec. Budova má své kouzlo, vnitřní uspořádání působí prakticky, ne tak už její technický stav a její umístění.

Viděl jsem a četl několik studií o urbanisticko-historickém uspořádání obce, důležitosti staveb jako je kostel, škola a fara, které tvoří srdce obce a tím jak jsou důležité pro zachování historického rázu vesnice. Žádná z nich se ale nezabývala jejím momentálním technickým stavem, umístěním u vozovky, možným využitím, a v první řadě bezpečností provozu a potřebami občanů žijících v obci. Za posledních cca 60 let nebyla fara jejími vlastníky opravována, ani udržována, uvnitř jsou do 1,8 m mokré a popraskané zdi. Střešní krytina, která pamatuje ještě staré Rakousko, už má také dosluženo, a nikomu

nevadil její stav a nikoho nezajímala historická hodnota stavby. Nejednou byla poškozena střecha a římsa budovy nákladními automobily, když řidiči špatně odhadli nájezd do zatáčky. Město Lišov faru od církve odkoupilo s jasným a veřejně prezentovaným záměrem, o kterém nevěděl snad jen ten, kdo to vědět nechtěl, ten záměr byl faru zbořit a usnadnit nájezd na most spojující oboje Slověnice, který tím bude moci být rozšířen a má na něm být vybudován chodník. Tím se zpřehlední křižovatka mezi silnicí II. třídy a místní komunikací, a na zbylé ploše má být vybudováno parkoviště pro návštěvníky kostela a hřbitova. Nikdo nic nenamítal, a vše plynulo svou cestou, bez připomínek a jakýchkoliv návrhů, nerušeně dál. A z ničeho nic počátkem letošního roku, aniž by kdokoliv veřejně něco projednal, někoho oslovil, nebo se alespoň zeptal občanů Slověnic, se objevil návrh za prohlášení za nemovitou kulturní památku, tedy zachování budovy fary a zároveň mostů na silnici 148/II, které jsou vlivem těžké dopravy a několika povodní v havarijním stavu.

Město Lišov faru od církve odkoupilo s jasným a veřejně prezentovaným záměrem, o kterém nevěděl snad jen ten, kdo to vědět nechtěl, ten záměr byl faru zbořit a usnadnit nájezd na most spojující oboje Slověnice, který tím bude moci být rozšířen a má na něm být vybudován chodník.

Slyšel jsem mnoho argumentů pro zachování obou staveb a bylo jich dost mylných a zavádějících. Třeba, že otevřeme obec kamionové dopravě. Myslím, že všichni z Lišovska ví, že už téměř 20 let je ve Slověnicích kamionová spedice. Jako někdo, kdo žije u hlavní silnice, si troufám říct, že kamiony tu jezdí a bohužel jezdit budou. Naopak tím, že v Lišově zkrachovala autodoprava Hanza-lík, došlo k rapidnímu snížení nákladní dopravy přes obec. V okamžiku, kdy se stane nehoda na silnici Třeboň-Lišov a tato je uzavřena, tak přes Slověnice jezdí téměř veškerá odkloněná nákladní doprava. Ale nikdo nic nenamítá. Asi nemusím zdůrazňovat, jaký vliv mají otrěsy od nákladních automobilů, když na poslední chvíli brzdí, uhybají se a rozjíždějí se, na mosty, kostel, a vlastně i na tu nešťastnou faru. Ale nikdo nic nenamítá. Zazněl i argument, že dotčená budova je druhou nejstarší kamennou budovou po kostele ve vsi, což je, doufejme, pouhý argumentační omyl, pokud by měl někdo zájem, rád ho seznámím s jinými, i o několik století staršími budovami ve vsi. Četl jsem i takové věci, jako že se bourá fara,

aby se postavilo parkoviště...(tomu opravdu někdo věří?) Ovšem argument, že se v křižovatce u kostela a na mostech překlenujících jižní cíp rybníka Dvořiště zatím nestala žádná závažná nehoda, a tudíž není nutné tam cokoliv měnit, považuji za nehoráznost hraničící s veřejným ohrožením. Pokusil se tam někdo z navrhovatelů záchranu fary a mostů někdy jít pěšky? Nebo snad tudy jít s dětmi? Ano, už jsem to několikrát řekl i napsal, ale napíšu to zas. Opravdu budeme čekat, až se tam stane smrták? Kdo potom ponese odpovědnost? Chodím tudy s dětmi a věřte mi, že to není moc zábavné, držet děti u zábradlí, když se dvě auta vyhýbají na vaší úrovni, protože málokdo zastaví tak, aby vás neohrozil. Je mi naprosto jasné, že kdyby se tam stala nějaká závažná nehoda, tak se opět vynoří řada „odborníků“, kteří budou vědět, co a jak tam změnit pro bezpečnost provozu, a možná se mezi nimi najde i někdo, kdo dnes tvrdí, že je potřeba zachovat stávající stav. Je třeba si uvědomit, že existují památky, které je třeba chránit a zachovat, ale zároveň musíme chápat,

že nežijeme ve skanzenu, kde se nesmí nic měnit, vždyť podle této logiky by vlastně místo mostů byla lávka pro pěší a nebo možná jen ten přívoz, který tam kdysi byl, průjezd mezi farou a kostelem měl asi 3,5 metru, a nebo by tam byl jen trávník na místě, kde dnes fara stojí. Opravdu chceme riskovat životy lidí (ať pěších, na kole, nebo v autě)? Faktem je, že Slověnicemi prochází silnice II. třídy, která je pro široké okolí tranzitem směrem na Veselí nad Lužnicí a poměrně silný provoz (alespoň v měřítku k okolním vesnicím) zde prostě bude. A nemyslím si, že tím, že odstraníme tento „špunt“ v plynulosti dopravy, zhoršíme bezpečnost silničního provozu. Ten, kdo nechce dodržovat rychlost v obci, ji nedodrží už teď a nepředpokládám, že se zlepšeným průjezdem zatáčkou u kostela bude jezdit ještě rychleji. To je prostě dáno kulturou chování, tím

jak se k sobě lidé chovají, ať u dveří domu, na ulici, nebo za volantem.

Pokusím se to všechno shrnout. Dokud město Lišov budovu fary nekoupilo (a znovu podotýkám, že s veřejně známým záměrem), neinvestovalo nemalé částky do koupě a projektů, tak nikoho nezajímala, nikdo kromě místních o ní nic nevěděl, snad kromě toho, že se tam docela blbě zatáčí. Nikoho za několik posledních dekád nenapadlo se zabývat její historickou hodnotou a důležitostí pro koncepci obce. Mohla si vesele chátrat dál až do svého zřícení, a pokud by spadla někam mimo komunikaci, tak by se vlastně nic nedělo, nikdo by neprotestoval a život by šel vesele svou cestou dál...

» Jan Dvořák, Dolní Slověnice

Účinné a ekologické čištění párou

V minulosti se město Lišov rozhodlo nepoužívat na hubení plevelů na veřejném prostranství totální herbicidy a zvolilo šetrnější způsob odstraňování nežádoucích plevelných rostlin. Možnosti byly tři: mechanické odstranění, které je příliš časově náročné. Druhé řešení bylo zakoupení nástavby HEADWEED na náš zametací stroj HOLDER, využívající hubení plevelů pomocí horké vody. Tento způsob by kolidoval se zametacími pracemi a dalším nedostatkem je jeho finanční nákladnost.

Společnost SLUŽBY LIŠOV s.r.o. zvolila třetí možnost – multifunkční vysokotlaký parní čistič Nilfisk 4M, za nákupní cenu 80 tisíc Kč. Parní čistič s nádrží na vodu a elektrocentrálou je umístěn na našem elektromobilu.

V případě hluboce zakořeněných plevelů je třeba celý proces dvakrát až třikrát opakovat, nežli je rostlina definitivně zničena.

Jistě jste již zaregistrovali, že zaměstnanci společnosti SLUŽBY LIŠOV s.r.o. využívají tento parní čistič nejen k hubení plevelů, ale v dnešní době k tak nezbytné desinfekci veřejných prostranství, jako jsou např. autobusové zastávky, vstupy do multifunkčního domu a městského úřadu, prostory kolem bankomatů, lavičky, zábradlí apod.

S přáním pevného zdraví

» Lubomír Šruc, jednatel
SLUŽBY LIŠOV, s.r.o.

Vybrané body z usnesení rady a zastupitelstva města Lišov

Výpis Usnesení ze zápisu č. 42/2020 ze dne 5. 2. 2020

Rada města rozhodla:

- 1) že PO ZŠ a MŠ Lišov vypíše poptávku na nadlimitní veřejnou zakázku na akci „Úpravy kuchyně ZŠ Lišov – Dodávka gastro vybavení“. Nadlimitní veřejná zakázka bude uveřejněna prostřednictvím elektronického nástroje na www.tenderarena.cz.

Výpis Usnesení ze zápisu č. 43/2020 ze dne 19. 2. 2020

Rada města rozhodla:

- 1) o vypsání poptávkového řízení, na podlimitní veřejnou zakázku, na akci „Stavební úpravy kuchyně ZŠ Lišov“. Podlimitní veřejná zakázka bude uveřejněna prostřednictvím elektronického nástroje na www.tenderarena.cz.
- 2) že nejvýhodnější nabídkou na veřejnou zakázku malého rozsahu, na akci „Oprava povrchu komunikace Kolný – Ševětín“, je nabídka firmy STRABAG a. s., Kačírkova 982/4, 158 00 Praha 5 (nabídková cena 3 015 346,52 Kč včetně DPH) a rozhodla o přidělení zakázky této firmě
- 3) že nejvýhodnější nabídkou na veřejnou zakázku malého rozsahu na akci „Stavební úpravy 4 bytových jednotek v objektu DPS Lišov“, je nabídka firmy Jindřichohradecká stavební s.r.o., Otín 102, 377 01 Jindřichův Hradec (nabídková cena 734 361,25 Kč včetně DPH) a rozhodla o přidělení zakázky této firmě
- 4) o vypsání poptávky č. 7/2020 na veřejnou zakázku malého rozsahu na akci „Udržovací práce na objektu kaple ve Lhoticích, II. etapa“
- 5) o vypsání poptávky č. 8/2020 na veřejnou zakázku malého rozsahu na akci „Udržovací práce na objektu kaple v Levíně“
- 6) o vypsání poptávky č. 9/2020 na veřejnou zakázku malého rozsahu na akci „Udržovací práce na objektu kaple ve Velechvíně“

Výpis Usnesení ze zápisu č. 44/2020 ze dne 26. 2. 2020

Rada města schvaluje:

- 1) Kritéria PO ZŠ a MŠ Lišov pro přijímání dětí do prvních tříd ve školním roce 2020/2021

Výpis Usnesení ze zápisu č. 45/2020 ze dne 11. 3. 2020

Rada města rozhodla:

- 1) že nejvýhodnější nabídkou na veřejnou zakázku malého rozsahu na akci „Dodávka a montáž šatních skříňek pro členy JPO Lišov“, je nabídka společnosti ENPRAG,

s.r.o., Praha 5, Slivenec, K Holyni 42 (nabídková cena 199 993,64 Kč včetně DPH) a rozhodla o přidělení zakázky této společnosti.

- 2) o vypsání poptávky č. 11/2020 na veřejnou zakázku malého rozsahu na akci „Přístřešky pro kontejnerová stání v Čechově ulici v Lišově“, dle předloženého návrhu
- 3) že nejvýhodnější nabídkou na veřejnou zakázku malého rozsahu na akci „Lišov – vodovod Červený Újezdec“, je nabídka firmy TB BUILDING s.r.o., Jiráskovo předměstí 935/III, 377 01 Jindřichův Hradec (nabídková cena 2 622 740,81 Kč včetně DPH) a rozhodla o přidělení zakázky této firmě

Výpis Usnesení ze zápisu č. 46/2020 ze dne 16.3.2020

Rada města rozhodla:

- 1) v souladu s usnesením vlády ČR č. 215, ze dne 16.3.2020 a s Pokynem Ministerstva vnitra ČR, ze dne 16.3.2020, o zrušení 8. zasedání Zastupitelstva města Lišov, které se mělo konat dne 23.3.2020
- 2) o odložení splatnosti místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přeprav, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu a splatnosti místního poplatku za psů do 30.6.2020
- 3) o odložení splatnosti nájemného za pronájem bytů v majetku města Lišov do 30.6.2020

Výpis Usnesení ze zápisu č. 47/2020 ze dne 14.2020

Rada města bere na vědomí:

- 1) informaci ředitelky PO ZŠ a MŠ Lišov o nové organizaci zápisu dětí do 1. tříd
- 2) informace o opatřeních, přijatých v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu
- 3) informace o objednavce 5.000 ks látkových roušek u firmy Otava Třeboň, a.s. a o objednavce 150 ks respirátorů třídy ffp3 od firmy Inovan, s.r.o., Zliv. Tyto objednávky byly provedeny v souladu s organizační směrnici města č. 2/2017, o postupu zadávání veřejných zakázek malého rozsahu městem Lišov.

Rada města rozhodla:

- 1) že společnost SLUŽBY LIŠOV, s.r.o., zveřejní poptávku č. 1/2020 na veřejnou zakázku malého rozsahu na akci „Pořízení štípací a krátící linky pro výrobu palivového dřeva“, na profilu zadavatele SLUŽBY LIŠOV, s.r.o., dle předloženého návrhu
- 2) o posunutí splatnosti nájemného v nebytových prostorách v majetku města Lišov do 30.6.2020
- 3) 1) na základě pravomoci dané jí § 102 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, že Městský úřad Lišov bude vydávat roušky jednotlivým občanům dle potřeby. Evidence bude vedena v sekretariátu starosty města

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

18. února 2020

Matěj Janda

Tomáš Kamenský

Emílie Kanděrová

Kamila Krauseová

Theodor Matouš

Vojtěch Padrta

Březen

Miloslava Irmišová, Lišov	85
Doris Kabátová, Lišov	89
Václav Irmíš, Lišov	86
Jan Antonn, Lišov	88
Růžena Kaňková, Lhotice	94
Milada Šklubalová, Lišov	86
Eliška Mošnerová, Lišov	88
Josef Novák, Horní Slověnice	80

Duben

Věra Rozboudová, Lišov	91
Josef Toncar, Lišov	89
Ludmila Ježková, Lišov	85
Vlasta Pešková, Lišov	90
Jiřina Dušková, Lišov	88
Jiří Švec, Lišov	80

Zlatá svatba — duben

Anděla a Stanislav Faktorovi, Lišov	91
--	----

Připravujeme pro vás

Naplánované kulturní akce v našem městě jsou z důvodu vyhlášení nouzového stavu, opatření Vlády ČR a usnesením Rady města Lišov č. 48/2020 do konce měsíce června zrušeny. O dalším vývoji ohledně kulturních akcí vás budeme informovat. Pro více informací, prosím, sledujte webové a facebookové stránky města.

Nové knihy

DĚTSKÉ KNIHY

GREENOVÁ D. L.

- Kája, super frája: Týden bez televize

BROWNOVÁ JENNIE K.

- Poppy Borůvková: Narozena v pondělí (1. díl)
- Poppy Borůvková: Poprask na akademii (2. díl)

DEMLOVÁ Z.

- Pohádky o kolečkách a nekonečnu

TOMAN M.

- Cukrárna u Šilhavého Jima

DOČKALOVÁ B.

- Tajemství Oblázkové hory

LITOŠOVÁ R.

- Raketa (hravá kniha)

KNIHY PRO DOSPĚLÉ

EIDLER PETR

- Smrt konvertity

HORSKÁ B. M.

- Rukavičky smrti

JIROUNEK PETR

- Šestý smysl Dáši Koulové

ČEŠKA STANISLAV

- Smrt ve Stuttgartu

TRBUŠEK MARTIN

- Pátý kámen

SEMSCHOVÁ JANA

- V hlavní roli vražda

ČEŠKA STANISLAV

- Případ kněze z Bojné
- Případ forchheimského rádce
- Případ nitravské mince
- Případ zrazeného krále

38. literární večer

V pátek, 28. února, se v 19 hodin zaplnila hudebna Městské knihovny návštěvníky, a literární večer na téma „Jaro“ mohl začít.

O přátelskou náladu celého večera se postaraly básně paní Milušky Vávrové, Věrky Pexové, Marušky Benedové a samozřejmě hudební doprovod paní Renaty Pincové, Heleny Kočířové, Lenky Klimešové a pana Tomáše

Pártla. Jako zvláštní host pro tento večer vystoupil i pan Zdenka Palkoska. Jak je již zvykem, hudby není nikdy dost, proto se program opět protáhl do pozdních hodin.

Ráda bych poděkovala všem, co se podíleli na přípravách i na samotném programu.

Datum pro další literární večer zatím nemáme, ale bude včas zveřejněn.

« Dana Valhová, DiS., referentka odboru vnitřních věcí

Maškarní rejdění

První březnovou neděli se v kulturním domě uskutecnil maškarní karneval pro děti.

Již po druhé hodině odpolední se začal sál zaplňovat. Krátce po třetí hodině byl sál zaplněn až pod stěchu, a maškarní rejdění se Šimonem a Pepou mohlo začít. Děti soutěžily, tancovaly a plnily nejzapeklitější úkoly. Odměnou jim byla vždy malá sladkost.

V letošním roce na parketu tančily víly, hasiči a hasičky, berušky, samozřejmě i princezny a mnoho dalších úžasných masek, které jsou rok od roku pestřejší a nápaditější. Nejtěžší úkol zbyl letos na samotných rodičích, kteří měli za úkol vybrat tři neoriginálnější masky a nejpůvabnější princeznu. Byl to opět pěkný oříšek. Z tak krásných masek vybrat jen tři, je nadlidský výkon. Nakonec se porota dohodla a cenu získali: tropická víla Gabriela

Dejčmarová, potápěč Hynek Vosáhlo a závodník formule 1 Schumacher Jindřich Kandl. Princeznou byla vyhlášena Michalka Svobodová. Velký obdiv si ale zaslouží všechny masky, co byly v sále.

Po skoro dvou a půl hodinách dovádění a rejdění se Šimon s Pepou s dětmi rozloučili. Děti je odměnily dlouhým potleskem, což je vždy důkaz, že se odpoledne líbilo. Velké poděkování patří Šimonovi s Pepou, kteří každoročně dokážou připravit pestrý program, který děti pobaví i zaujme.

Kulturní dům byl první březnovou nedělí plný dětského smíchu a my všichni pevně věříme, že se zde opět brzo setkáme.

» **Romana Brtnová**
odbor vnitřních věcí, sekretariát

Zhusta, chlapani, zhusta, konec masopusta!

Masopust na mrazu – někdo přijde k úrazu. Tak praví lidová pranostika. Letos se ukázala jalovou, během masopustního průvodu jsme měli příjemných 9 až 13 stupňů, oblačno až zataženo, místy přeháňky nebo slabý déšť. Ale: „na masopust lužky, budou jabka hrušky“, to už zní slibněji a vzbuzuje naději v nejednom vášnivém domácím kutilovi a hybateli šedou ekologickou, který má ve sklepě palírnu. Však nás také aktuální situace důsledně učí samostatnosti a spolehlivosti se na spoustu vlastních zdrojů. Tak snad to letošní masopustové počasi opravdu přinese bohatou úrodu malvic, ať je na podzim čím „vypálit červa.“

V den průvodu zbývaly přesně 2 týdny do uzavření školy pro děti z důvodu šíření čínského viru a masopustní maškary, většinou prezentované našimi školáky, rejdivly obzvláště vesele, jakoby to tušily.

K vidění byly neuvěřitelné masky: kelímeček hranolků od nejmenovaného fastfoodového řetězce, dopravní značka Zákaz vjezdu, chodící televizor, hejno rybiček, rozličný hmyz v nadživotní velikosti, to vše v doprovodu množství čarodějnic, princezen, víl různého typu a zaměření, rytířů a brigády, čertů a jiných podivných stvoření.

V tělocvičně školy proběhlo představení lauferů a přehlídka masek. V jídelně děti obdržely koblihy a teplý nápoj. (Protože v původním smyslu jde při masopustu o „opuštění masa“. Tento svátek pak představoval období hodování a veselí mezi dvěma postními dobami.)

Následně se vyrazilo směr městský úřad. Jedna ze zástupkyň čeledě sluněčkovitých, paní učitelka beruška Falcová, provedla v tanci pana starostu. (Existuje fotodokumentace, která to jasně prokazuje. Mimochodem, věděli jste, že obléknutím zvířecí masopustní masky na sebe přebíráte vlastnosti a charakteristiky daného zvířete? Paní učitelka se však dle očitých svědků neživila to dopoledne mšicemi, ani nevyučovala oranžovou tekutinu. Tuto lidovou pověru tedy nemůžeme potvrdit, zatím ale ani vyloučit.) No

a zkrátka s rejdivákem nepřišla ani paní ředitelka.

Lauferi (představování dle tradice svobodnými mládenci, jak jinak, na základní škole) požádali pana starostu o povolení k průvodu (které samozřejmě dostali), zatančili a šlo se dál. Celá taškařice skončila po dalších zastaveních opět u školy, kde děti čekal oběd a dále volně odpoledne.

Masopust byl vždy svátkem dostatku a hodování, po něm následoval 40 denní půst. Nikdo jsme asi nečekali, jaký půst nás letos čeká, a že se budeme muset někteří z nás stáhnout do nitra sebe sama, jak velí tradice, a zamyslet se nad životem a tím, jak ho známe, tak trochu proti své vůli. Nicméně, stejně jako se vždy utiší masopustní maškary, stejně jako vždy skončí 40 dnů půstu, tak skončí i doba odříkání společenského života. Ale přeji nám všem, abychom, než se tak stane, našli věci, které možná marně hledáme v době neklidu: ticho a mír v duši, jak se na Velikonoce sluší. ☺

» Mgr. Irena Hohenbergerová

Z dění v SOU Lišov

Lišovské školy spolu

Šestého března přivítali žáci SOU své kamarády z osmých tříd lišovské základní školy. Setkání žáků a pedagogů obou škol se uskutečnilo v rámci projektu „Učíme se navzájem.“ Náplní tohoto projektového dne byly aktivity zaměřené na rozvoj čtenářské a matematické gramotnosti prostřednictvím praktických činností v oblastech cukrářské výroby a výroby nábytku.

V oblasti cukrářské výroby bylo zvoleno téma Velikonoc. Žáci se nejdříve seznámili s tradičním jídelníčkem velikonočních svátků a v moderně vybavené cukrářské dílně si upekli velikonoční jidáše z kynutého těsta. Během pečení si vždy řekli informace o surovinách potřebných k výrobě těsta, například o pekařském droždí, proč je schopné způsobit kynutí těsta. Závěrem si při ochutnávce svých výrobků znormovali a vypočetli výslednou cenu pečiva.

V truhlářské skupině žáci vypracovali fiktivní objednávku na potřebné dílce u firmy Dřevoart, provedli rozměření jednotlivých dílců, pomocí ručního elektrického nářadí zhotovili konstrukční spoje a následně stolek zkompletovali a připravili k expedici. O expedici se postarali žáci základní školy, kterým učiliště stolek věnovalo s příslibem další budoucí spolupráce obou lišovských škol.

Další naplánované projektové dny se už z důvodů zavření škol neuskutečnily.

» Mgr. Anna Konopová,
učitelka SOU Lišov

Děti si vyzkoušely práci prodavačů

Děti předškolního věku z MŠ v Lišově s paní učitelkou Ivanou Markovou si koncem února přišly prohlédnout učebnu odborného výcviku oboru prodavač v dolním areálu učiliště. A práci prodavačů si mohly také vyzkoušet. A tak skenovaly, prodávaly. Pak se pustily do malování a lepení. Každý dárek si zaslouží být pěkně zabalen a navrch se může nalepit hvězdička. Ty jim naše žákyně druhého ročníku připravily, předškoláci si je dokončili a odnesli na památku s sebou domů.

» Mgr. Anna Konopová, učitelka SOU Lišov

Šití roušek na SOU Lišov

Do velké celonárodní akce „Šití roušek“ se aktivně zapojilo i SOU Lišov. Využili jsme strojního vybavení učeben odborného výcviku a šikovnosti a ochoty učitelů odborného výcviku a ušili stovky roušek z vlastního, doneseného i zakoupeného materiálu. Takto vyrobené roušky dostali nejen všichni zaměstnanci školy i jejich rodinní příslušníci, ale dali jsme je k další distribuci na Městský úřad v Lišově, na rentgenové oddělení v Krajské nemocnici v Českých Budějovicích, do lékárny, pekárny, a jinam, prostě tam, kde byly třeba.

» Mgr. Anna Konopová, učitelka SOU Lišov

Učení v době koronavirové

aneb co a jak se učíme a možná i naučíme s našimi dětmi či co se dozvíme o sobě samých (platí pro učitele i rodiče)

V době, kdy budete číst tyto těžce vypložené a několikrát promyšlené a přemílané řádky, bude bezpochyby vše zase jinak! Toto je první jasný a možná jediný výstup pro mne (a možná i pro některé z Vás) – tedy, že člověk si v této překotné době pilně posbírání informace, podněty, názory, zkušenosti, vše si promyslí a už se chystá vše „hodit na papír“, udělat nějaké závěry a nějaká doporučení a snaží se podle toho zařídit. Avšak zítřek a další divoce běžící dny přinesou přinejmenším lehkou korekci Vašich plánů a záměrů, případně se vše otočí úplně jiným směrem a Vy jste na začátku a hledáte způsob, jak se opět rychle zorientovat a nové situaci přizpůsobit. Tyto mé sdílené pocity popisují proto, abych na jejich základě alespoň trochu zdokumentovala úvahy, počínání a konání mé i mých kolegů.

Tak jako i v jiných oborech lidské činnosti jsme se i my učitelé a učitelky najednou po 11. březnu tohoto roku ocitli ve zvláštním stavu a prostoru, který jsme doposud nepoznali. Najednou se vše rychle seběhlo, školy a posléze školky se zavřely, my jsme najednou zdědili jen ztichlý prostor bez dětí (ten klid jsme si často přáli, ale určitě ne tak velký a ne na tak dlouhou dobu) a naopak Vaše domácnosti se najednou naplnily nejen pouhou dětskou přítomností, ale i povinností být součástí školní výuky o mnoho více a hlavně v jiné podobě než doposud. My osobně jsme se rozcházeli z první porady ve sborovně asi v tomto duchu „tak těm dětem zadáme nějaké úkoly a pěkný nášup na 14 dnů, ať mají nějakou práci“ a pak to s nimi vše projdeme, až se vrátíme. S odstupem to asi většina z nás zhodnotí jako naivní přístup. Snad v tomto nejsme sami, většina škol a učitelů k tomu takto podobně přistoupila. Po dvou týdnech bylo již zřejmé, že to nebude tak jednoduchý a krátkodobý recept. Od této chvíle až dosud, a možná tomu bude i nadále do období letních měsíců, se jako škola – vedení školy, třídní učitelé i další jednotliví učitelé snažíme sbírat podněty, zpětnou vazbu od dětí, od Vás rodičů a dalších zainteresovaných rodinných příslušníků vedoucích domácí výuku. Snažíme se hledat vhodné cesty, inspirovat se navzájem, čerpat ze zkušeností jiných kolegů, škol a odborných kruhů. Cestu si nějak prošlapáváme, nalézáme a možná stále trochu hledáme. A určitě netvrdíme, že jsme neudělali pár chyb. Těší mne však, že jsme si tak nějak sami a intuitivně přišli na základní manuál (obecná doporučení od našeho ministerstva přišla až po měsíci). Možná to mnohým bude znít jako prázdná fráze, ale já to právě v tuto dobu plně pociťuji a prosím o podobný náhled své kolegy. Všichni se snažíme na prvním místě komunikovat s dětmi a s Vámi – rodiči, jak vše (nejenom školu) zvládáte, snažíme se vcítit do Vaší kůže, ptáme se, jak můžeme pomoci, poskytujeme dětem zpětnou vazbu

a užitečné tipy, jak učivo pochopit a zvládnout. Distanční výuka je pro nás učitele nakonec mnohem náročnější než výuka klasická. Bez přímého kontaktu a interakce s dětmi je to náročnější, přípravy leckdy zaberou více času a energie, kolegyně denně reagují na mnohé emaily, podávají zpětnou vazbu, opravují a hledají vhodné materiály. Mnohé z nich pak ještě zaštiťují svůj rodinný život a případně se učí se svými dětmi. Toto není náрек a stížnost, jsou skvělé a zvládají to statečně. Kolegové prominou, většinou se o rodinu a výuku dětí starají ženy.

Postupně si ve škole prošlapáváme cestu od konzervativních metod přes zlatou střední cestu až k jistému „novátorství“ v podobě skutečné on-line výuky pomocí moderních technologií a komunikačních platform typu Google Meets a dalších. V tuto chvíli nastavujeme mechanismy tak, abychom jako celá škola mohli pracovat na platformě virtuální výuky – buď to ještě plně využijeme do konce školního roku v době distanční výuky či to budeme moci využít při jiných příležitostech – např. při různých projektech nebo při dlouhodobější absenci dětí ve škole. Budeme takto připraveni a dovolím si tak tvrdit, že se zařadíme mezi školy stříhu 21. století a značně posílíme počítačovou gramotnost. Toto je jedna z věcí, kterou nám koronavirus určitě dal.

Tyto nástroje nám kromě jiného právě teď slouží jako skutečný komunikační prostředek, když se nemůžeme scházet – hlavně mladší děti opravdu touží slyšet a vidět paní učitelku či pana učitele, vidět, slyšet a popovídat si s kamarády, sdílet své pocity. Větší děti a žáci se možná za tyto pocity budou stydět, ale vesměs to bude dosti podobné – minimálně směrem ke kamarádům a spolužákům. O to větší radost si všichni prožijeme, až se budeme moci osobně setkat.

Věřte tomu, že pro mnohé z nás je tato záležitost skutečnou výzvou a snažíme se s ní vypořádat. Se všemi rodiči komunikuji já i mí kolegyně a opět vzkazují, že se na mne nebo kolegy můžete kdykoliv obrátit.

Velký dík a projevená úcta míří k Vám rodičům – porovnali jste se s nenadálou a nesnadnou situací velmi dobře, trpělivě, poctivě a se správným nadhledem. Velmi si Vašeho přístupu a snažení vážím.

Pár slov na závěr...

Ve mně osobně se pere směsice pocitů. Jsem skoro již na konci svého prvního roku v lišovské škole a školce a ani v nejbujnější fantazii bych si nepředstavila, že se po půlroce ocitnu ve škole bez dětí a bez učitelů, že své první zápisy do prvních tříd odbydu bez osobní přítomnosti dětí, že se neuskuteční školní ples, na který jsem se tak těšila, že svou čtvrtletní konferenci skutečným pomoci telekonference, že budu učit své žáky přes oko

kamery mého počítače a že budu shánět litry dezinfekce, respirátory a termokameru.

I přes toto všechno převládá na jedné straně pokora, ale i optimismus, snaha vymýšlet nové věci, energie a přesvědčení, že vyjdeme z této doby sice jiní, ale očištění a posílení.

Ač bychom se v době předkoronavirové asi takto ani jedna strana silně nevyjádřili, myslím, že nám učitelům

a učitelkám a i dětem se po škole skutečně stýská! No a o Vás rodičích a jejich pocitech už vůbec nemluvíme!

Přeji nám všem pevné zdraví a dobrou mysl!

» Mgr. Monika Hrdinová
ředitelka ZŠ a MŠ

Komu se nelení, tomu se zelení!

přes všechny nepříjemné zprávy této doby hlásíme průlom! Paní učitelky dlouho žadonily a po několika letech se dočkaly, konečně jsme založili nové záhonky na školním pozemku!

Jistě si většina z nás pamatuje na tzv. „pěstelské práce“, dnes se tato bohublá a „velmi oblíbená“ činnost žáků skrývá v rozvrhu pod všeobjímajícím názvem pracovní činnosti. Dosud jsme ve škole postrádali prostor, kde se děti mohou na tomto poli s libostí vyřádit – no upřímně to stále asi více baví nás dospělé... Každopádně jsme učinili první výkop a založili na zahradě školy vyvýšené záhonky, které postupně zaplníme trvalkami, letničkami, bylinkami a možná nějakým kouskem zeleniny. Prostor byl již několikrát vytýčen a projekt jakkoliv plánován (zatím neúspěšně), Služby města Lišov se nabídkou s pomocí, poté nám vypomohly se dřevem a jeho pořezem, dovezly hlínu, pan školník pomohl s úpravou terénu a společnými silami paní učitelky, učitelů a kolegů ze Služeb města jsme vybudovali a hlínou naplnili krásné tři vyvýšené záhonky. Tak snad to „nakopné“ trochu i naše žáky. Minimálně my dospělí se z toho těšíme! Obzvláště v této době se jakékoliv malé radosti stávají světlým bodem v našem každodenním snažení.

My jsme si to užili a už spřádáme se Službami společné plány na vybudování skleníku!

Díky mým kolegům a Službám města!
Novým výpěstčkům zdar!

» Mgr. Monika Hrdinová
ředitelka ZŠ a MŠ

Šijeme roušky

Krátce po uzavření škol v době epidemie se naše základní i mateřská škola zapojila do akce „Šijeme roušky“. Mnoho paní učitelky, asistentek, kolegyň z družiny, jídelny i provozu, i přesto, že nebyly „rozenými švadlenami“, zasedlo ke svým šicím strojům, aby se připojily k všeobecně vzrůstající solidaritě v České republice.

Rychle pak vznikla spolupráce s Městským úřadem v Lišově. Nešily jsme však roušky pouze pro okruh svých rodin, známých, sousedů, pro občany našeho města, ale i pro domovy seniorů a pro Krajskou nemocnici v Českých Budějovicích. Mezi kolegyňkami z mateřské i základní školy panovala čilá spolupráce po sociálních sítích,

kde jsme si sdělovaly užitečné tipy a figle k šití i menším opravám šicích strojů. ☺ Posílaly jsme si kontakty, kde je třeba pomoci a jak zajistit, aby se roušky dostaly k potřebným. Mnohé z nás roztáčely své stroje u sebe doma, ve dvou třídách mateřské školky dokonce narychlo vznikla velmi výkonná manufaktura. Tato vlna solidarity a spolupráce nám opět potvrdila kolektivní duch školy. To, že se na sebe můžeme spolehnout a jsme připraveni kdykoli se vzájemně podpořit a pomoci si.

Spolu to zvládneme. ☺

» Švadlenky, stříhačky a dobrovolnice ze ZŠ a MŠ Lišov

O školní jídelně

Vážení čtenáři, ráda bych vás seznámila s tím, jak školní stravování vlastně funguje.

Oběd, který dostane dítě ve školní jídelně, je výsledkem jednoho velkého kompromisu. Určitý názor na jídlo má vedoucí školní jídelny, která jídelníček a receptury připravuje. Jinak si jídlo představuje stát, který ho finančně dotuje, případně ředitel školy, který je nadřízeným jídelny. A své požadavky, často velmi zvláštní, ovlivněné filmy, televizí a časopisy, mají strážníci a jejich rodiče. Zatímco stát, škola a jídelna jsou o svých stanoviscích informovány a znají příslušné předpisy, u dětí a jejich rodičů tomu tak často není. Jako vedoucí školní jídelny, jsem absolvovala mnoho školení.

Aktivně se podílím na práci v Týmu expertů, který sdružuje experty z řad vedoucích jídelen. V současné době máme 7 lidí na celou Českou republiku.

- přinášíme informace z oblasti ekonomiky, legislativy, hygieny, práva a řízení školní jídelny, poskytujeme poradenství nejen pro školní jídelny
- garantujeme trvalou aktualizaci a ověřování informací nezávislými odborníky
- odpovíme na každý Váš dotaz k problematice školního stravování
- můžete listovat databází nejčastějších dotazů a odpovědí
- komentované zákony a vyhlášky
- vidíte metodiky pro jednotlivé oblasti hromadného stravování

Jsem tedy dostatečně informovaná a kdykoli se budete chtít zeptat, jsem vám k dispozici. Mnoho z vás mne zná a ví, že vše ráda vysvětlím a pomohu.

LEGISLATIVA VE ŠKOLNÍ JÍDELNĚ

Školní stravování je služba organizovaná a dotovaná státem a stát proto pro něho stanovuje poměrně přesná pravidla. Stravování řídí Vyhláška o školním stravování, která stanovuje dva základní požadavky:

Finanční limit na nákup potravin, z nichž bude oběd připraven, respektive jeho rozmezí, v dnešní době, kdy se cena potravin výrazně navyšuje je velmi obtížné se vejít do finanční normy.

Cena oběda se skládá ze třech částí: potraviny, mzdy a režie. O tom, co stojí potraviny, jestli jejich cena stoupá nebo klesá, se můžeme snadno přesvědčit. Zatímco materiálovou část ceny mohou mít rodiče pod kontrolou,

horší je to s náklady mzdovými a režijními. Pokud jde o mzdy, tak každý rodič, který se zajímá o dění kolem sebe, ví, že platy ve školních jídelnách jsou velmi nízké, řada kuchařek dnes pracuje za minimální mzdu. Režijní náklady (energie, údržba, opravy, stroje, zařízení, vybavení, školení personálu) pak závisí na konkrétních podmínkách každé jídelny a mohou být i ve srovnatelných

Přála bych vám vidět tu radost dětí z jídla a spokojené kuchařky, když dítě odnáší prázdný talíř. Radost v očích dítěte je i radostí nás všech, že snaha nebyla marná.

jídelnách skutečně různé. Rodiče tak náklady na oběd neplatí v plném rozsahu. Školní obědy jsou u nás výrazně dotovány, míra dotace může být kolem 60 %. Rodiče tedy platí jen menší část celkových nákladů a jeho právo určovat, jak má oběd vypadat, je značně omezeno.

Průměrnou měsíční spotřebu určitých druhů potravin na jeden oběd. (tzv. spotřební koš) – zde jsme limitování nákupem určitých potravin. Hodnotí se zde mléko a mléčné výrobky, maso, luštěniny, ryby, brambory, ovoce a zelenina, tuky a cukry.

Základní pravidlo zní: Dotované školní stravování je možno poskytovat pouze tehdy, jestliže splňuje požadavky stanovené touto vyhláškou.

Dalším předpisem, který výrazně koriguje provoz školních jídelen, jsou hygienická pravidla, kterými se školní jídelna musí řídit. Je to takzvaná pestrost stravy a ta jsou často tak přísná, že prakticky omezují přípravu určitých jídel, u některých ji dokonce vylučují.

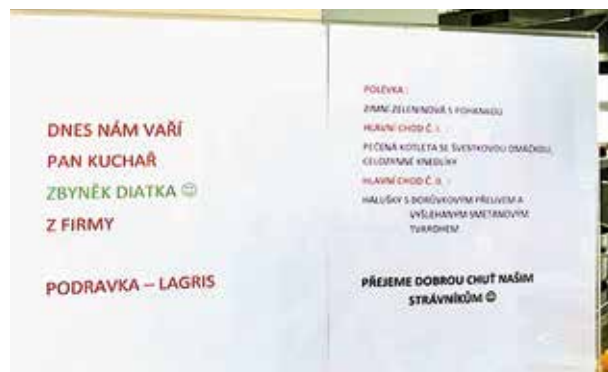
Ráda bych ještě zmínila často diskutované porce masa. Vyhláška 107/2005 předepisuje, že ve věkové kategorii 11–14 let má dítě za měsíc v průměru dostat 70 g masa na jeden oběd (počítáno v syrovém stavu, takže po technologické přípravě bude masa samozřejmě méně). Kuchařky jistě mohou při mimořádných příležitostech připravit porce např. 100 gramové, ale příště zase musí ušetřit. Např. do rizota dají masa jen 50 g. V případě nespokojenosti si můžete nechat porci převážít. Pokud by jídelna dlouhodobě podávala např. žákům druhého stupně větší porce masa, překročí spotřebu masa danou vyhláškou a velmi pravděpodobně také nedodrží finanční limit. A to si žádná jídelna nedovolí, protože na nákup potravin má jen ty peníze, které vybere od rodičů.

OBĚD PO DOBU NEMOCI A O PRÁZDNINÁCH

Školský zákon umožňuje odebírat dotované školní obědy pouze v době školního vyučování a jen tehdy, jestliže dítě vyučování přítomno. Za vyučování se považují také školní výlety, soutěže a další podobné akce. Jestliže dítě onemocní, může za dotovanou cenu zakoupit pouze oběd v první den nemoci, pak již ne. Toto omezení se týká i letních prázdnin, kdy se stravují děti v mateřské škole.

Nic však rodičům nebrání v tom, aby v takových případech dítěti zakoupili oběd za plnou (nedotovanou) cenu.

Věřte, že děláme vše, aby našim strávníkům chutnalo. Pála bych vám vidět tu radost dětí z jídla a spokojeně

kuchařky, když dítě odnáší prázdný talíř. Radost v očích dítěte je i radostí nás všech, že snaha nebyla marná.

Ráda zařazuji do jídelníčku nové věci, naštěstí je mnoho dodavatelů, kteří inovují a snaží se stravu zpětvit. Jistě jste si všimli, když s dětmi přebjdnáváte chody, jaká máme nová neotřelá jídla např.: černá čočka belluga, bulgur s quinoou, ajvar, ratatouille, tarhoňa, šípková omáčka, hlíva ústříčná, bulgur s karamellem a jablky, cheescake, chocco mousse, panna cotta, špenátové celozrnné knedlíky, chlupaté knedlíky, vločky jáhlové, rýžové, špaldové, rýže jasmínová a basmati, různé druhy těstovin. Výčet by byl obrovský. Ještě bych ráda zmínila, že potraviny objednávám výhradně od kvalitních českých a prověřených výrobců. Maso pouze libové. Samozřejmě se snažím zařazovat oblíbená jídla jako je svíčková, buchtičky se šodó, boloňské špagety, řízek, bavorské vdolečky apod.

V únoru nás navštívil pan kuchař Zbyněk Diatko z firmy Podravka – Lagris a uvařil s našimi kuchařkami skvělé menu: Pečenou kotletku se švestkovou omáčkou, celozrnné knedlíky a Halušky s borůvkovým přelivem a našlehaným tvarohem. Dle ohlasů a rozzářených pohledů mohu konstatovat, že spokojenost byla na obou stranách.

V měsíci červnu započne tolik potřebná rekonstrukce školní kuchyně a jídelny. Jsme rádi, že nám město Lišov vyšlo vstříc. Díky novým spotřebičům se alespoň částečně uleví personálu a hlavně budeme moci zkoušet další nové technologické postupy a nová jídla, která jsme ve staré kuchyni nemohli zrealizovat.

Závěrem bych ráda poděkovala za spolupráci všem, kteří mi pomáhají. Ať už jsou to kuchařky, pomocné kuchařky, paní ředitelka, účetní, město Lišov i vy rodiče. Věřím, že jsme jeden tým.

» Pavlína Nymsová, vedoucí školní jídelny

Spolupráce s firmou CORAX

Za velmi důležité považujeme na škole zajistit žákům kvalitní odborný výcvik, a pokud je to možné, i zaměstnání po vyučení. Za tímto účelem byl uspořádán kulatý stůl pedagogů SOU Lišov a možného budoucího zaměstnavatele žáků oboru Strojírenské práce – práce v autoservisu firmy CORAX spol. s r.o., provozovna Slovénice. Firma seznámila pedagogy

nejen se službami, které poskytuje, ale nabídla také možnost odborné praxe, i ve formě brigád, později i možnost získání zaměstnání. Následovalo setkání žáků se zástupci této firmy. Vybraní žáci poté také navštívili a prohlédli si odborné pracoviště provozovny v Dolních Slovénicích.

» Mgr. Anna Konopová, učitelka SOU Lišov

ROZHOVOR

Člověk, který svůj pracovní život spojil s hasiči. Člověk, kterého společně s jeho manželkou spojuje vášeň k cestování. Člověk, který je neustále v pohybu a doma ho zastihnete jen málokdy. Se mnou se ale na chvíli zastavil, a já tak měl možnost si poslechnout velice zajímavé povídání. Informací, o místech, která procestoval a o věcech které, jako hasič zažil, bylo tolik, že jsem ani nevěděl, co na tyto řádky vybrat. Proto všem, které například zajímá, jaká krásná místa společně s manželkou Věrou procestovali, doporučuji přednášku v lišovském kině,

kde můžete slyšet povídání přímo z úst cestovatelů.

Nedávno jste ukončil svou dlouhou kariéru u hasičského sboru, jak jste se k hasičům dostal?

Ano, na konci března tohoto roku jsem odešel do důchodu. Hasičem jsem byl od června roku 1980, takže dlouhých 40 let. Hasičem jsem ale původně nebyl. V prvopočátku jsem pracoval ve Škodovce, kde jsem se vyučil na zámečníka a pracoval jsem zde jako opravář obráběcích strojů. Práce mě bavila. Byla to přesná práce, ale prostě a jednoduše jsem nechtěl vstoupit do strany, tak jsem to

dostával, jak se říká, „sežrat“. Už tehdy za mnou do Škodovky chodil kamarád, ten se znal s Bédou Vrkočů, který byl šéf sportovního družstva u hasičů, a chtěl, abych šel k hasičům pracovat. Dlouho jsem odolával, ale jen do doby, než mi v práci začali dělat problémy. Nakonec to dopadlo tak, že na konci roku 1979, někdy v listopadu, jsem dal výpověď. Tehdy byla výpovědní lhůta měsíc, ale mě dali takzvanou 6+1, to znamená, že jsem k tomu měsíci musel zůstat ještě dalšího půl roku. Vydržel jsem, a nastoupil k hasičům. Takže jak říkám: „K hasičům jsem se dostal díky komunistům“.

Měl jste nějakou specializaci jako hasič?

Začal jsem jako řadový hasič, ale díky strojařině jsem byl nakonec členem technické služby. Jako zámečník jsem otevíral byty, auta a podobně. Byl jsem taky lezec a potápěč.

Na jaké velké akce si ze své dlouhé kariéry vzpomenete?

Bylo toho dost, ale zmínil bych ty největší. Požár Jitony v Lišově, požár papíren v Českých Budějovicích, srážka stíhaček nad budějovickým sídlištěm a v neposlední řadě práce na záchranné akci po zemětřesení v Arménii.

O Vaší misi v Arménii jsem četl, ale to neštěstí jsem jako čtyřletý kluk nezaznamenal, o co přesně šlo a jak těžké bylo se takové mise zúčastnit?

Zemětřesení v Arménii vypuklo 7. prosince 1988 někdy kolem půl dvanácté dopoledne. Postihlo docela velkou oblast, byla to taková pomyslná elipsa, která měla rozlohu zhruba 80 x 40 km. Na tuhle misi nás z Českých Budějovic jelo deset a většina z nás byla ze sportovního oddílu. Z naší země jelo tehdy zhruba 77 lidí. V té době bylo sedm krajů a každý z nich posílal desetičlennou skupinu a přidali se k nám i lékaři a televizní štáb. Dostat se přímo do místa neštěstí nebylo snadné. Vlastní auto a vybavení jsme měli připraveno do tří dnů, problémem však bylo, jak se se vším vybavením do Arménie dostat. Nakonec generální ředitelství hasičského záchranného sboru domluvílo, že si pro nás Rusové přiletí. Po příletu nás chtěli ubytovat na místní „hasičárně“, ale když jsme viděli ty popraskané stropy a stěny, tak jsme raději nocovali ve stanech. K práci jsme se dostali 7. den

po vypuknutí zemětřesení. Pomáhali jsme při odklizení troskek po spadlých domech. Pracovali jsme vždy dvanáct hodin a pak jsme dvanáct hodin odpočívali. V době volna jsme museli stihnout hygienu, vaření, odpočinek a přípravu techniky. Práce to byla náročná, ale v takovou chvíli není čas myslet na únavu. Zemětřesení si vyžádalo kolem padesáti tisíc obětí, i tak jsme ale byli svědky malého zázraku, kdy jsme v troskách objevili po deseti dnech (přesně po 243 hodinách) živou ženu.

Když opustíme hasičské řemeslo, nemůžeme se u Vás dostat nikam jinam, než k Vašemu obrovskému koníčku, kterým je cestování.

To je pravda, pro mě a mojí manželku Věru je to obrovská vášeň. Milujeme hory, takže převážně všechny naše cesty se ubírají tímto směrem. Před revolucí se člověk dostal maximálně do Tater nebo jsme cestovali po našich horách. Vždycky ale, když jsme byli na Kleti a koukali jsme směrem na vrcholky Alp, jsme si říkali, jak by bylo fajn i takové hory procestovat. Hned po revoluci jsme začali Alpy objevovat. Rakousko jsme brzy „proběhli“, čichli ke čtyřtisícovkám a začali cestovat i na vzdálenější místa. Například na horu v Maroku, která má 4 167m, nebo v Americe na Mount Whitney, která je se svými 4 421m nejvyšší horou Ameriky (samozřejmě bez Aljašky). Tam jsme například šli 17 km nahoru a následně dolů s převýšením 2100m. Většinou ale nechodíme až na vrcholy, nosíme si všechno sami. Přejít sedlo s 20 kg těžkým batohem stačí. ☺

Víte, kolik míst jste už procestovali?

To nevím přesně, ale je toho už dost. Například v severní Americe jsme procestovali deset států, převážně národní parky. Ze střední Ameriky jsme navštívili Guatemalu, Honduras, Salvador a Belize, pak hodně Asii a Evropu a z Afriky například Maroko nebo ostrov Reunion, který leží u Madagaskaru. Jak říkám, je toho dost.

Máte v takovém množství míst i nějaké své oblíbené, nebo takové, na které byste se rád vrátil?

Chtěl bych se ještě podívat na indicko-pákistánskou hranici, tam, kde je Rádžasthán, Sikkim. Rád bych se znovu podíval do severního Vietnamu, tam jsme byli na kole. Krásný je i Kašmír, kterému se říkalo Švýcarsko východu, ale o ten se neustále

tahají Indie s Pákistánem, tak tam není moc bezpečno.

Když jste zmínil Sikkim a kola, tak jsem se někde dočetl, že v Sikkimu jste se možná zasloužili o popularizaci cyklistiky.

Tuhle zemi jsme projeli celou na kolech a to až pod třetí nevyšší horu světa Kančendžengu. Cestovali jsme s mým kamarádem, který tam má kamaráda a ten dělá poradce ministru cestovního ruchu. Bylo to zhruba před patnácti lety a to tam kola pořádně neznali. Takže ministr nechal zastavit dopravu a my udělali takovou propagační jízdu po hlavním městě.

Samé hory a cyklistika. Dovolená v hotelovém resortu asi nebude nic pro Vás.

Ne to určitě ne, takovou dovolenou jsme ani nikdy neměli. Moře mám taky rád, když se někam dostaneme, tak se vykoupe, ale hned potom vezmeme batoh a jsme zase v horách. Hory jsou nádhera.

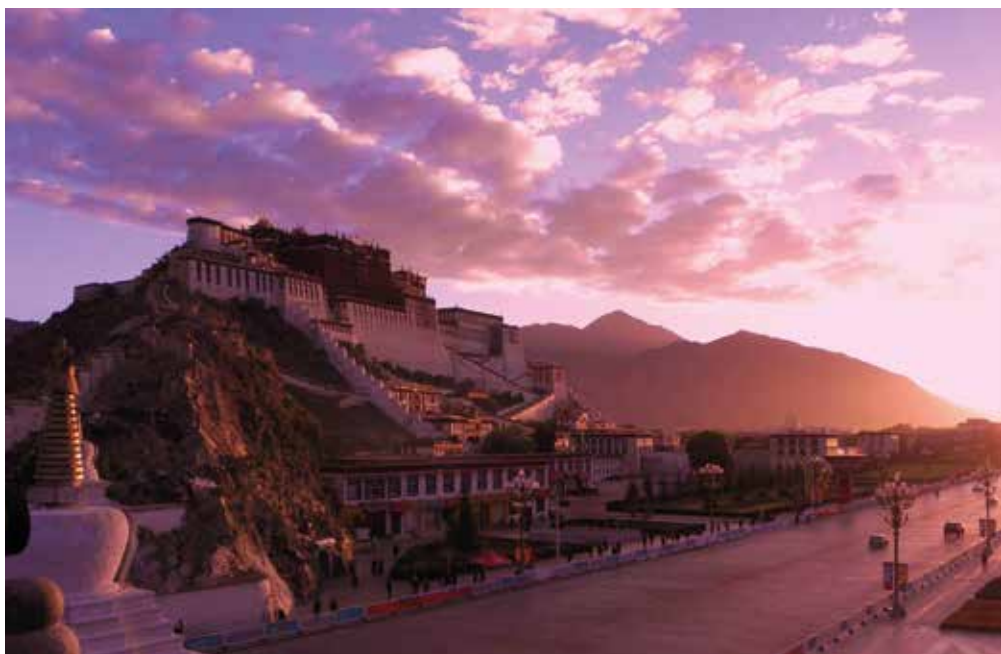
Co české hory?

České hory máme taky rádi. Naším druhým domovem je Šumava, konkrétně Trojmezí. Dřív jsme hodně jezdili na běžkách, ale jak se začalo bruslit i ve stopách a ty byly často zničené, tak jsme začali chodit na sněžnicích, tak jsme začali chodit na sněžnicích a krásy Šumavy tak obdivujeme tímto způsobem.

Když Vás tak poslouchám, napadá mě, že vy asi nebudete ten typ, který rád sedí doma.

Jsem sice Lišovák, ale já se sem přijdu jenom vyspat. V každé volné chvíli společně s manželkou někde cestujeme. Vezmeme třeba kolo a vydáme se například na Suchbátka. Jsem blázen do hor, tak tady v okolí objíždíme alespoň viklany, které jsou tu v blízkosti nádherné. Například u rybníka Skalice, nad Staňkovským rybníkem, nebo kolem Landštejna. Teď jezdím taky hodně fotit, například na rybník Dvořiště orly. Focení je také má velká vášeň.

» Zdeněk Sklenář

MOTTO – duben

„Přeji všem farníkům a občanům, aby jim měsíc květen v májových pobožnostech pomohl překonat tuto nelehkou dobu v klidu a hlavně ve zdraví.“

P. Marcin Chmielewski

Bál farníků a jejich přátel již po šesté

Již po šesté nás 22. 2. 2020 přivítala krásně vyzdobená sokolovna ve Štěpánovicích

na tradičním plese farníků Lišov, Rudolfov, Štěpánovice, Slověnice, Libnič a Libín.

Pod heslem „Radost pro všechny lid“ se sešlo na 150 tanců a dobré zábavy chtivých lidiček, aby společně ukončili dobu plesů a veselí a společně vykročili do doby postní.

K tanci a poslechu hrála již tradičně kapela TOPAS. K dobré pohodě přispělo i občerstvení, které připravily naše šikovné farnice. Protože se ples nesl v masopustním duchu, objevily se zde i masky. Občerstvení se vydávalo přímo „U PIRÁTŮ“ a na závěr nás navštívil rybář, který do svých sítí ulovil 6 rybiček konzerv (6 farností) a potom všechny vyhnal na parket sálu a se všemi rybkami si zatancoval.

Ples se opravdu vydařil a výtěžek 21 360 Kč byl rozdělen rovným dílem mezi domácí hospic sv. Kleofáše v Třeboni a neziskové křesťanské rádio Proglas.

» Za organizační tým Milan Třebín, Jaroslava Pouzarová

Běh kolem Dunajovické hory

Nápad uspořádat běžecký závod v Miletíně nejspíše vyvolala sázka našeho kamaráda a jeho dcery z konce minulého roku, že po dobu její měsíční dovolené zhubne 5 kg a zároveň Belinka (fenka, kterou dostal na hlídání), nějaké to kilčo nepřibere (to se ukázalo nakonec jako větší problém). Při pravidelných dlouhých procházkách se psy a neméně pravidelným setkáváním se v altánku s kamarády pak vznikla myšlenka uspořádat běžecký závod v pěkném prostředí lesů za Horním Miletínem a kolem Dunajovické Hory. Jistě sympatickou myšlenkou bylo, že startovní bude věnováno na pomoc při záchraně australských zvířat, kde v té době byly ničivé požáry. Původně to bylo myšleno jako závod pro pár místních a známých z okolí, ale to by nesměl existovat facebook a instagram. Nakonec se totiž závodu zúčastnilo 25 mužů a 16 žen. Závod se konal v sobotu, 15. února, počasí nám přálo, nálada byla výborná, lepší podmínky pro běh jsme si ani nemohli přát. Naše skvělé ženy upekly pro závodníky i diváky mnoho dobrého ke kávě i čaji, bylo připraveno i ovoce a energetické tyčinky pro startující. Závod měl start i cíl v Horním Miletíně, délka trasy byla 11 kilometrů, běželi jsme po lesních i polních

cestách až k Dunajovické hoře a zpět. Nám z chvostu výsledkové listiny o čas až tolik nešlo a byli jsme rádi, že jsme to ve zdraví přežili, ale vítězové byli samozřejmě vyhlášení, hodnotné ceny předány na stupních vítězů a někteří dostali i medaile. V kategorii mužů zvítězil Patrik Šisler časem 45:22, v kategorii žen pak Linda Václavová časem 55:53. Rádi bychom poděkovali všem, kteří se podíleli na organizaci závodu, zejména členům SRTG Lišov a pořadatelům, kteří byli rozmístěni po trati a vždy nás navedli na tu správnou cestu, abychom si závod zbytečně neprodloužili. Po úspěšném zakončení závodu bylo potřeba vše ještě důkladně prodiskutovat v místní hospůdce. Sice jsme tam strávili o něco delší dobu než na samotné trati, ale i to je na malé vesnici, myslím, důležité. Pro dobrou věc se podařilo vybrat celkem 6 250 Kč (přispěli i někteří diváci). Částku jsme poslali na transparentní účet zřízený pražskou ZOO na pomoc Austrálii. Jestli se bude příští rok závod opakovat, zatím nevíme. Všem ale v této době přejeme dobrou náladu a hlavně hodně zdraví.

» Jiří Beneda

SPOLKY A KOMISE

Jarní přednáška na téma HOUBY

J sme národ houbařů. Větší část se věnuje hledání hub hlavně v letní a podzimní sezóně. Rostoucí počet houbařů snižuje šanci naplnit košík jenom hřibovitými houbami. Dříve neprávem opomíjené houby se postupně dostávají do popředí zájmu. Na webu je možno spatřit videa, která dokumentují bohaté úlovky hub. Existují i houbaři, kteří si nedovedou představit houbové vánoční jídlo bez čerstvých hub.

Od předchozí přednášky na téma Houby lesů a zahrad uplynulo již sedm let. Přizvali jsme osvědčeného znalce hub, pana Jiřího Novotného z Libníče (a zároveň lišovského rodáka), člena Mykologického klubu při Jihočeském muzeu v Českých Budějovicích, který vybral ze svého bohatého fotoarchivu 99 snímků. Při přednášce, která se odbyvala v neděli, 1. března 2020, nás provedl říší hub tak, jak se s nimi můžeme setkat od jara

do zimy, bez přihlídnutí k tomu, zda je houba jedlá, nejedlá, jedovatá, vzácná, či běžně se vyskytující. Přednášející prvně pohovořil o termínech jako plodnice, podhoubí, vyšší houby, rozbral mykologické znaky hub. Některé fotografie zachycovaly houby, které rostou v Libníči a okolí: ze vzácnějších ohnivec rakouský, ryzec lososový, lesklokorka pryskyřičnatá, čirůvka oranžová, hřib Le Galové (ve Vrbném), z nehojných hub holubinka zlatá, hvězdočka dlouhokrká, rudoušek uťatý a hřib kříšť. Samozřejmě nechyběly sběratelsky oblíbené houby,

mimo jiné nepřehlédnutelná pýchavka obrovská (vatovec). Další houby s překrásnými českými názvy jako jsou terčka šišková, rážovka rumělková, ušičko černé, patyčka rosolovitá, rosolovec červený, korunokyjka svícnovitá, šiškovec černý, voskovka vosková, bedlovnice zlatá a pařežník pozdní zpravidla nenajdete v kapesních atlasech hub. Děkuje panu Novotnému za nahlédnutí do tajuplného světa hub.

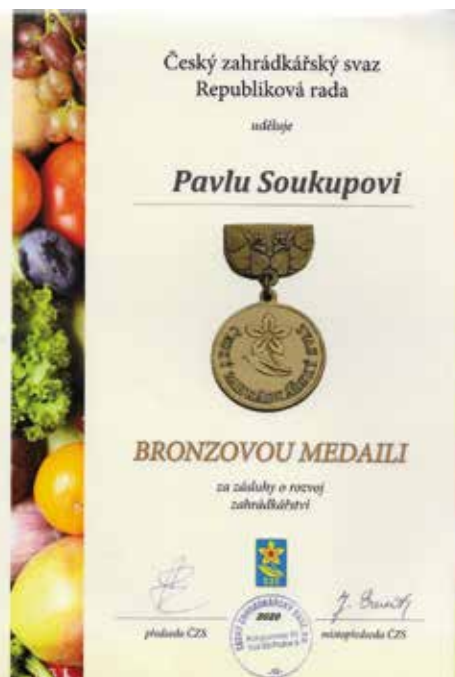
» PhDr. Helena Adamcová
ZO ČZS Lišov I

Ocenění Pavla Soukupa

Republiková rada Českého zahrádkářského svazu udělila v lednu 2020 p. Pavlu Soukupovi bronzovou medaili za zásluhy o rozvoj zahrádkářství. Je nám ctí, že toto významné ocenění obdržel člen naší základní organizace. Pavel Soukup patří k aktivním členům našeho spolku, je hlavním organizátorem zahrádkářských zájezdů. V Územním sdružení Českého zahrádkářského svazu v Českých Budějovicích zastává post místopředsedy. V poměrně krátkém odstupu je to již druhé ocenění pro lišovskou základní organizaci – koncem roku 2016 byla p. Karlu Malíkovi udělena zlatá medaile za zásluhy.

» Za ZO ČZS Lišov I, PhDr. Helena Adamcová

Z HISTORIE

Císařské manévry roku 1891 na Lišovsku

Je dnes poněkud nepředstavitelné rozsáhlé armádní cvičení za účasti desítek tisíc vojáků, prohánějících se volným terénem a vesnicemi na území téměř celého kraje. Přesně taková rozsáhlá armádní cvičení – manévry – však jednou za čas uskutečňovala na přelomu 19. a 20. století každá evropská velmoc. Vojenské manévry c. a k. rakousko-uherské armády, kterých se osobně účastnil císař František Josef I., se nazývaly císařskými. Přesně takové proběhly roku 1891 na česko-rakouském pomezí v okolí Gmündu, kdy proti sobě stanuly pražský VIII. a vídeňský II. armádní sbor. Manévry byly vždy pořádány koncem léta po žních, aby pochodové formace nenadělaly velké škody na polích. Při tak obrovském nasazení vojáků docházelo pravidelně k úrazům a bohužel i úmrtím. I když jsou císařské manévry z roku 1891 spojovány především s rakouským územím, část cvičení proběhla již na Třeboňsku a dokonce i v okolí Lišova.

Na co se naši předci (pokud se manévry přímo neúčastnili ve vojenské uniformě) mohli dívat jako na divadle a co prožívali obyčejní vojáci, nám přibližuje dochovaný deník účastníka těchto manévry, četaře 15. setniny pražského 28. pěšího pluku, Vojtěcha Hausy (deník ve sbírce Tomáše Rákosníka):

21. srpen: Budíček ve 4.15 ráno. Odchod na nádraží, v 9 h. odjezd z Prahy. V Mnichovicích-Strančicích zastávka. Příjezd do Veselí n. L. ve 14.30, dále do města asi ½ h. vzdáleného přes Mezimostí. Večer volno. Večeře (brambory a kyselé mléko) a snídaně zdarma. Nocleh ve stodole na peřinách.

22. srpen: Odchod v 5 h. ráno za prudkého deště až do Sedlíkovic. Po půlhodinovém odpočinku jako markéři (značkaři) do Bukovska. Z Bukovska nahoru ke Kundraticím, odtud proti nepříteli (18. pěší brigáda). Artilerie na Vršku u Kundratic nad pýchotou. Nato odtroubeno

a nastoupen pochod přes Vlkov do Frahelže, kam jsme dorazili v 16.30. Velký hlad, po cestě nemožno nic koupit. V Kleci leží I. prapor (1 voják zemřel), v Ponědraži II. a ve Frahelži IV. a hudba.

23. srpen: Odpočinek. V 17 h. rozkaz. Nocleh po oba dny ve stodole a na půdě v seně.

24. srpen: Odchod za krásného jitra v 6 h. ráno přes Záblatí do Mazelova. Za tímto na poli shromáždění celé divize. Po malém odpočinku dvouhodinový pochod jako záloha přes lesy. Velké horko. Dále vesnicí Hůrky přes řeku Lužnici (pozn.: Hausova setnina ve skutečnosti přebrodivila Miletínský potok – tehdy zvaný Lužní, který byl po silných deštích rozvodněn a Hausa ho považoval za řeku) se brodice do Horního, Dolního Miletína, odtud přes vesničku Břilice velkým blátem do Třeboně. Zde teprve uzzřeli jsme nepřítele, když táhnul již z bitky do Třeboně. Příchod do Třeboně ve 14.45. Ubytování jsme v měšťanském pivovaře. Ve městě krásný sad, zámek. Velký rybník Svět vypuštěn. Rožmberk asi ¼ h. vzdálen.

25. srpen: Odchod v 6 h. ráno do lesa Malý Vraník, půl h. odpočinek, pak 2 h. pochod Horním Miletínem k Levínu. V lese srážka s budějovickou divizí. Vpravo naše kavalerie s nepřátelským oddílem pěchoty. Tato zjižmána a odražena. Náš pluk proti 73. pluku, jenž byl rozložen na pokraji lesa. Nato odražení, pronásledování až na protější stranu lesa. Tam náš odpočinek u silnice. Při srážce jízdy jeden muž spadl z koně nárazem na strom a zůstal okamžitě mrtev. Strašné vedro, žádná voda. 2 vojáci naší setniny padli unavením. V 13.30 zpáteční pochod přes Lišov. Na cestě padli: 2 od 28. pluku, 2 od 88. pluku, 3 od 35. pluku, 3 od 102. pluku. Z těchto všech 2 zemřeli. Do Třeboně v 16 hod.

26. srpen: Dopoledne 1 h. škola. 5 mužů naší setniny posláno do Prahy do nemocnice. Odpoledne v 15.30 odchod z Třeboně asi hodinu za město na pole vedle velkostatku Mühlfhof. 1 voják omdlel a poslán zpět do Třeboně. Noční ležení jako první záloha. Hlavní trupa za Třeboní na opačné straně. Vaření kávy a konserv. V 22 hod. jeden voják omdlel a poslán taktéž do Třeboně. Velké chladno v noci, oheň udržován stále. Nějaký ferina dal do ohně plnou konservu, táž silně vybuchla a polekala celou trupu.

27. srpen: Ve 3 h. k ránu rychlý a tajný pochod. V 6.30 narážka na přední stráž 18. pěší brigády u Kojákovic. Hlavní srážka v lese, ve vesnici Lipnici a u vrchu Kramolína. ½ h. odpočinek. Naše setnina zajala 1 četu 35. pluku s poručíkem v čele. Pak ½ h. pochod do Jílovic, kam jsme dorazili v 9 h. ráno. Nocleh v komoře u výměnkáře.

28. srpen: Ráno odchod z Jílovic v 6.30 do Lipnice asi 2 h. vzdálené. ½ h. odpočinek. V 9 h. po Cikánské cestě k Suchdolu. V lese před tímto srážka. Myslivci vehnali na levé straně nepřítele nám do rukou, takže tito byli nuceni žádat za mír. Při této vřavě zajíci běhali pomateni v našich řadách. Desátníku 16. setniny roztrhl jelen obličej a ústa. Druhému vojínovi navlékla se na pušku laň, táhla ji s sebou a pak ji silně o stromy potloukla. Vesnice Suchdol silně nepřítel obsazena. Tento po prudké střelbě z ručnic a děl odtud vypuzen a zahnán do Rakous. Po velké únavě v 11 h. v Suchdole. ½ h. odpočinek, v 11.45 šlo se dále, ve 12 h. překročili jsme hranice. 1800 kroků dlouhý dřevěný most přes širokou rokli dělí obě země. První rakouská vesnice Schwarzbach. V 13 h. ve Witschkobergu. ½ h. odpočinek. Strašné vedro, není možné

dlouho jít. Nejvíce naříkáno na píchání v hlavě a u ledvin. V 13.30 dále silnicí přes „Zuggerser Bauern Wald“. V Zuggerseru v 15 hod. ½ h. odpočinek. V 13.30 dále do Gmündu přes Böhmzeil, kam jsme dorazili v 17 hod. Město ozdobeno. U našeho pluku následkem častějších odpočinků jen 3 marodi, u 35. pluku 14, u 88. pluku 67, u 102. pluku 11, u 6. praporu myslivců 2. Nocleh v podkrovní světničce v posteli. Cesta 44.356 kroků.

29. srpen: Ráno v 7.30 odchod na cvičení přes Hoheneich, Hammermühl. Malá srážka. Dále nazpět lesem napravo, nad Nieder-Schrems hlavní bitka, nepřítel odtáhl ke Schremsu. Naši zůstali u Nieder-Schremsu. Nato nazpět do Gmündu ve 13.30. Odpoledne v 18 hod. šel jsem do gmündského nádraží a celou noc tam pobyl se Zástěrou. Ráno v 5.30 návrat, aniž by kdo co věděl.

30. srpen: Odpočinek. Rozkaz v 17 hod.

31. srpen: Ráno odchod z města v 7 hod. za Masterzeil. ½ hod. odpočinek. Sborové cvičení (Corps). V 8 hod. nazpět do Ehrendorfu, dále vlevo. U Dietmanns nepřítel. V Assang-lese a na polích 35. pěší pluk v prudké střelbě s nepřítel. Náš celý pluk jako divizní záloha. Po půlhodinově rozmluvě nazpět. V 13 h. v Gmündu.

1. září: Ráno v 7.30 odchod z města přes Hoheneich, les toho jména, kolem rybníků Mitter, Holz a Pürbach do Pürbachu, kam jsme dorazili v 9.45 dopoledne. I. a II. prapor v Kurze Schwarza. Odpoledne vydán nový oděv a starý zaslán do Prahy. Nocleh ve stodole.

2. září: Ve 13 hod. odešla naše 1. četa do Stölzles jako Hauptposten. V 11 hod. v noci přišli zpět. V St. Ulrich vyhořela stodola. Jeden dělostřelec zachránil ženštinu a 2 koně plukovníka.

3. září: V 5 ráno odchod z Pürbachu přes Kurze a Lange Schwarza, Grohs-Rupprechts, Vitis do Stögersbachu, v 11 h. Nad touto vesnicí na polích rozložen náš prapor jako Vorposten. V 15 hod. již naplno upečení táhli jsme dále do Weipolzu (16.30). Menáž v 10 hod. večer. Nic nemožno koupit. Žádní kupci a krámy nejsou k spatření. Okna v domcích zastřena dřevěnými žaluziemi. Nocleh ve světnici. I. prapor a jedna eskadrona ubytována. Ostatní v Stögersbachu.

4. září: Odchod v 5.30 ráno. Nad vesnicí na křižovatce zastávka. Shromáždění pluku. Kolem nás jede Jeho Vel. Císař rakouský, pruský a král saský s celou suitou. Dále vojenští atache francouzský, anglický, německý, italský, turecký a ruský, rakouští arcivévodové a generálové. Pak se náš pluk hnul do proti ležícího lesa, tímto asi 1 hod. Na pokraji rozložila se v šik válečný 13. a 14. setnina proti 4. pluku vídeň. Deutschmeister. 16. setnina povolána k zesílení. 15. v záloze. II. a I. prapor i s těmito proti nepříteli útok. Všechno žene se kupředu. Po hurá troubeno zastavit. Velká radost Vídeňáků nad shledáním se s pražským „flamenderregimentem.“ Po krátkém otálení pochod nazpět toutéž cestou, dále silnicí přes Scheideldorf, Pfögersbach, Hausbach, nahoru k lesu. Velké vedro. Naše brigáda v lese, artilerie zahájila rychlopalbu proti nepřátelským velkým oddělením na 3000 kroků se pohybujícím se 6 baterií. Po ½ návrat přes Schwarzenau. Zde postaveny různé slavobrány, město vyzdobeno, jelikož zde ubytování oba mocnáři. Dále pochod do Schachersdorfu, kde naše setnina rozložena byla na louce. Menáž vařena za vsí v poli. 1 muž padl slunečním úpalem. Zároveň zde též poražen hovězí dobytek pro příští dny.

5. září: Odchod v 6 h. ráno kolem Vitisu ke Kaltenbachu. Veselé překvapení – obdržel jsem z domova peníze. Shromáždění celé brigády pod velením generálmajora Moravce. Postup podle 19. zeměbrancecké divize přes Klein-Poppen, Haimschlag. Před tímto srážka s nepřítelem před Jeho Veličenstvem. I. prapor v ohni, II. a IV. jako záloha. 1. setnina obdržela ústní uspokojení mocnáře. Útok kavalerie. Nato nepřítel ustoupil za jiným účelem pozvolna nazpět. Naše brigáda samostatně doleva zaskok ke Kl. Otten. Po 2 h. pochodu srážka zeměbrany s Deutschmeistry. Náš prapor s bosenskou pěchotou. Tito i Vídeňáci proti značné přesile ustoupili. Vídeňské sbory znepokojovány naší artilerií v průsmyku mezi dvěma lesy kudy přecházeli. Nato návrat. Desátník 6. setniny zachvácen byl chrlením krve. Dále přes Gerwais, Erenbach, Haimschlag, lesem Kirschenholz, vesnicí Kaltenbach, Bürgerhospital do Vitisu v 17 hod. Byt nalezen v 18.30. Menáž v 11 hod. v noci. Nocleh v baráku na slámě a ve stodole.

6. září: Odpočinek. Celý den prší.

7. září: Za prudkého deště v 5 h. ráno odchod do Schwarzenau, dále přes Mödlich, Hainschlag, lesem, Neu Globnitz, Waldheim, Gerwaiser-Wald, do Klein Haselbach – velká srážka. Konec cvičení v 10 hod. dopoledne. Nazpět pochod do Grohs Poppen. ½ hod. odpočinek. Přechod maďarských a německých pluků přes malý, ale široko rozlitéj potok za zvuků naší hudby. Za těmito náš pluk přes Allensteig v 10.30. Reinsbach, Grohs-Haselbach, Hausbach, do Schwarzenau ve 14.30. Hodina odpočinek, odjezd mocnářů a vojenských zmocněnců. Do Vitisu přibyli jsme v 17 hodin. Cesta dlouhá 51 847 kroků.

8. září: Odjezd vlakem z Vitisu ve 3.25 ráno. Budíček předtím v 1 hodinu. Cestou silná zábava. Trochu prší. Příjezd do Prahy v 15.15. Do kasáren jsme vkročili v 17 hodin. Reservisté a dovolenci odevzdávají výstroj – nastává velké loučení.

» Jan Ciglbauer

SPORT

TAEKWON-DO 2020

V sobotu, 15. února 2020, proběhlo ve velké sportovní hale v Třeboni letošní **1. kolo Poháru Českého svazu Taekwon-Do ITF**, na kterém se závodníci ve svých kategoriích utkali mezi sebou tradičně ve dvou soutěžních disciplínách taekwonda ITF (technické sestavy a sportovní boj). V rekordním

počtu **299 závodníků** ze **27 svazových škol** z celé České republiky se naši lišovští bojovníci opět ukázali v těch nejlepších barvách a v celkovém součtu jsme jako škola získali krásné **deváté místo**.

V pátek, 28. února 2020, se do sportovního centra České unie sportu v Nymburce sjela opět

po roce tradičně nejen česká špička, ale i několik zahraničních výprav. Celkem **370 závodníků**, **33 výprav ze 6 evropských zemí**. Našimi soupeři byly výpravy ze **Španělska, Polska, Slovenska, Maďarska, Ukrajiny a samozřejmě České republiky**. Tento turnaj byl také letos zařazen do série turnajů „**EITF A-class tournament**“, takže se jednalo o závody opravdu vskutku s „TOP“ soupeři. Po dvou denním klání se nám, v obrovské konkurenci, podařilo vybojovat suprové **desáté místo**. Za což patří obrovský dík všem našim závodníkům. Takže Dane, Tome, Kamile, Martí, Niky a Adu – **DÍKY MOC!!!** Jsme na vás pyšní! Samozřejmě velký dík patří také Jindřišce Flachsové, která nás také skvěle reprezentuje na pozici rozhodčí již nějaký ten pátek.

Na Czech open proběhlo také **Slavnostní vyhlášení vítězů celoročního soutěžního žebříčku Českého svazu Taekwon-Do ITF za celý rok 2019**. Na to jsme se mimořádně těšili, protože naše **Niky Kaprálová** získala celkové **vítězství ve své kategorii starších žákyň**. Svými výsledky ze všech závodů Nikolka tak zúročila svůj přístup, obrovskou dřinu tréninků a zároveň chuť něco dokázat. Celou sezónu 2019 takto proměnila v celorepublikové vítězství. Niky, díky!!!

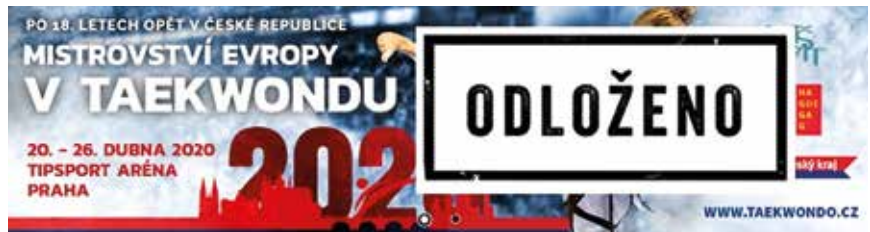
Jelikož Česká republika, podobně jako i další evropské země, vyhlásila

V zadní řadě fotografie stojí naše stále zkušené závodnické opory a v přední řadě naše mladší závodnické naděje, které hlavní úspěchy ještě čekají.

Nikola Kaprálová – přebírání ceny vítěze Žebříčku Českého svazu Taekwon-Do ITF za rok 2019.

ve čtvrtek, 12. března 2020, s ohledem na aktuální stav onemocnění COVID-19 v celé Evropě, nejvyšší možný krizový stav, nemůže Český svaz Taekwon-Do ITF, bohužel, uspořádat dlouho plánované **Mistrovství Evropy 2020**, které se mělo uskutečnit v hlavním městě v Praze v termínu od 20. do 26. dubna 2020.

Nás se tato akce tentokrát dotýká velmi významnou měrou, protože z našich řad si vybojovali nominace **Dan Fialka, Tomáš-Nguyen Hai Trieu, Marta Frenková, Kamil-Nguyen Hai Anh** a již zmiňovaná **Nikča**

Kaprálová. Zrádný virus nám udělal silnou čáru přes plán v přípravě, takže nám tak nezbyvá nic jiného, než se podířit nastalé situaci a těšit se na její konec.

Držte, prosím, našim reprezentantům palce při reprezentování České republiky a města Lišova.

Zároveň přejeme všem obyvatelům města a okolí, aby se jim a jejich rodinám vyhnuly jakékoliv potíže a problémy související s problematikou pandemie, a všichni vše přečkali v pohodě a klidu.

» Za trenérský tým Jan Chaloupka st.

ZAJÍMAVOSTI

Čest Lišovskému rodákovi Karlu Černému

Dvacátého sedmého prosince 1914 se v Lišově narodil místnímu řezníkovi Václavu Černému a jeho ženě Anně syn Karel. Ten po maturitě na Obchodní škole a prezenční službě v roce 1936 se zapisuje na vojenskou akademii v Hranicích na Moravě. Dne 29. října 1937 je již Karel Černý jmenován poručíkem pěchoty a poslán k horskému pěšímu pluku do Štěstěnkova na Slovensko. Od této chvíle se jeho vojenská kariéra rychle rozvíjí. V roce 1938 přichází do zřízeného hraničářského pluku v Šumperku, kde je zařazen do funkce velitele a pověřen funkcí mobilizačního důstojníka. V lednu 1939 nastupuje do funkce velitele čtyř cyklistického praporu do Slavkova u Brna. Dne 10. května 1939, po okupaci, je z armády propuštěn a připravuje plán na opuštění republiky.

Ráno, 2. března 1940, se svým kamarádem nasedají tajně do vlaku jedoucího do Jugoslávie. Vystupují v Mariboru a odjíždí do Záhřebu, kde jsou zařazení do transportu československých dobrovolníků, jedoucího přes Řecko, Turecko a Gruzii do Marseille. Zde je Karel zařazen hodností druhého pobočníka velitele pluku. Po třech letech pobytu ve Velké

Británii odjíždí jako nadporučík československé vojenské mise do Sovětského svazu, kde je jmenován náčelníkem mise brigádního generála Heliodora Píky, kde působí od 10. listopadu 1943 až do konce února 1946.

Účast Karla v misi generála Píky byla velmi negativně hodnocena stávajícím režimem a oba rodiče Václav a Julie (druhá manželka Václavova) byli zatčeni a uvězněni v koncentračním táboře ve Svatobořicích na Moravě. Tři děti, Miroslav, 10, František, 8 a Zdeněk, 3 roky, před transportem do Německa zachránili příbuzní Lukešovi. Za svoji činnost v armádě byl Karel povýšen až do hodnosti majora, vyznamenán řadou medailí za chrabrost, Řádem slovenského národního povstání a sovětskou medailí za vítězství. Politická situace se v Československu po roce 1948 změnila, a ti, co bojovali za republiku, se stali jejími nepřáteli. Generál Píka byl zatčen a popraven. Karel si byl vědom, co ho čeká, jako jeho pobočníka, a proto podruhé tajně opouští republiku, a odchází do Německa. V roce 1949 dostává nabídku na spolupráci od americké zpravodajské služby Service company (*takzvaného třetího odboje*

a stává se jejím velitelem až do roku 1979, kdy odchází do důchodu). Po jednačtyřiceti letech, v roce 1990, se přijel podívat domů do Lišova, kde se setkal se svými bratry. Byl nemile překvapen tím, že v té době se jednalo o rozdělení republiky. Říkal, že celou dobu bojovali a umírali za Československo. Těšil se, že se bude vracet do Lišova, ale zastihla ho vážná nemoc, a tak zemřel v Norimberku, kde je také pochován.

Za jeho zásluhy bylo usnesením senátu, dne 23. června 2005, rozhodnuto o propůjčení Řádu bílého lva. To, bohužel, pan prezident Klaus nepodepsal. Byl mu udělen Kříž obrany státu. Při projíždění Moravou jsme navštívili Svatobořice, kde byli rodiče Václav a Julie (druhá žena Václavova) vězněni. Uprostřed lágrových budov stojí sloup, na němž jsou napsána jména všech, kdo tam byli vězněni. Byli jsme přijati vedoucím této památky a byly nám ukázány knihy, kde je zaznamenáno, od kdy do kdy zde byli rodiče vězněni. Karel Černý byl mimořádný člověk a proto je třeba si ho připomenout, aby lidé věděli, za co byla na jeho rodném domě pověšena pamětní deska.

» Marie Černá

Recepty pro každého

Doba je bohužel taková, jaká je, ale i v těchto těžkých časech se musí jíst. A musí se jíst dobře, protože když je člověk najezený, tak je také spokojený.

PROTICHŘIPKOVÝ SALÁT

Budeme potřebovat: 1 kg kyselého zelí (kysaného), 2 cibule, 3 sterilované okurky, 1 kapii, 1 chilli papričku, citronovou šťávu, cukr

Nakrájíme nadrobno cibuli a chilli papričku. Na kostičky kapii a okurky. Promícháme s kysaným zelím, dochutíme citronovou šťávou a cukrem.
Je to velice zdravé a dobré!

Něco zdravého už máme a teď si dáme něco úžasně dobrého.

OPILE KOLÍNKO

Budeme potřebovat: 2 vepřová kolena, 2–3 lžíce nakrájené cibule, 3 stroužky utřeného česneku, 2 kostky masoxu, 1 lžičku drceného kmínu, pálivou papriku (koření), mletý pepř, sůl a jakékoli 1 pivo

Kolena osolíme a vložíme do hrnce a přidáme cibuli, česnek, masox a kmín a vaříme do poloměkka. Kolena přendáme do pekáče, kůži nařízneme na čtverečky a podlijeme pivem a vývarem z vaření. Před dopečením smícháme papriku s omastkem a kolínka potřeme. Pečeme v troubě doměkka. Podáváme s křenem, hořčicí a měkkým chlebem. Je to bašta!

A ještě něco sladkého na nervy, to všichni potřebujeme.

AFRICKÉ ŘEZY S OŘECHY

Budeme potřebovat: 180 g cukru krupice, 200 ml oleje, 3 vejce, 200 g polohrubé mouky, ½ prášku do pečiva, 1 lžičku sody, 2 lžičky mleté skořice, 125 g jemně nastrohané mrkve, 1 rozmačkaný banán, 60 g strouhaných vlašských ořechů

Krém: 1 máslo, 1–2 lžíce rumu, 120 g cukr krupice, 100 g hladké mouky, ½ l studeného mléka, 100 g mletých ořechů

Cukr, olej a vejce v míse dobře rozšleháme, přidáme banán a mrkev. Přisypeme mouku smíchanou s práškem do pečiva, sodou, skořicí a oříšky. Promícháme, nalijeme na vymazaný a vysypaný plech a pečeme při 190 °C asi 20–25 minut.

Krém: V kastrůlku rozpustíme ½ másla, přidáme cukr a mouku, za stálého míchání přilijeme ½ l mléka a uvaříme kaši. Do ní necháme za stálého míchání rozpustit zbytek másla s rumem. Po vychladnutí natřeme upečený korpus krémem a posypeme sekanými oříšky. Necháme ztuhnout. Je to opravdu mňamka, k tomu kávičku se šlehačkou posypanou skořicí. Nechte si chutnat!

Prožíváme opravu těžkou dobu. Buďte na sebe hodní, když vám bude nejhůř, zazpívejte si nebo si něco dobrého uvařte. Važme si toho, že máme jeden druhého a pomáháme tomu, kdo to nejvíce potřebuje. Štěstí a zdraví se koupit nedá za žádné peníze.

Těším se na vás všechny v příštím čísle zpravodaje a na to, co si dobrého uvaříme.

vaše kuchařka Eva z hlavní třídy z Lišova

CANDRMK a.s. Lišov

Prodej betonu, stavebních materiálů, služeb

- Zemní a výkopové práce
- Čerpání betonu na nedostupná místa
- Prodej a rozvoz šalovacích tvárnic
- Prodej a rozvoz písků do betonu a malty, kačirků, šterků všech frakcí
- Opravy nákladních a osobních automobilů
- Kontejnerové služby - možnost zapůjčení

Letní otevírací doba od 1.4.

Po - Pá 7:00 - 15:30 hod.

So 7:00 - 11:00 hod.

Zimní otevírací doba od 1.11.

Po - Pá 7:00 - 15:00 hod.

So zavřeno

Dle předchozí domluvy i jiná provozní doba

CANDRMK betonárka, a. s.

Lazna 812, 373 72, Lišov, mobil: +420 777 297 059, Tel.: +420 387 994 584

www.betonarka-candrmk.cz

VÝKUP STARÝCH PEŘIN A NEDRANÉHO PEŘÍ

TEL. 606 514 445

Rybí restaurace

ROŽMBERSKÁ BAŠTA

v Třeboni nabízí místo:

VRCHNÍHO ČÍŠNÍKA-SERVÍRKY

Dále přijmeme na letní výpomoc:

BRIGÁDNÍKY DO KUCHYNĚ

Info na tel: +420 731 175 902 / +420 731 175 911

Vlastníte lesní nebo zemědělský pozemek, případně pozemek v kategorii ostatní plocha v katastrálním území města Lišov a jeho místních částí?

NABÍDNĚTE JEJ MĚSTU LIŠOV

Více informací na e-mailu: investice@mulisov.cz
nebo na telefonním čísle 777 278 037 u Ing. Tomáše Murča.

Komise pro Lišovský zpravodaj: Ing. Mgr. Pavla Pivoňka Vaňková, Mgr. Miluše Joanidu, Mgr. Martina Čapková, Mgr. Andrea Škardová, Romana Brtnová, Zdeněk Sklenář.

Příprava, obsah a vydávání se řídí pravidly pro vydávání Lišovského zpravodaje www.lisov.cz a zákonem.

Uzávěrka dalšího čísla je 29. května 2020.

Své příspěvky můžete zasílat na adresu: Lišovský zpravodaj, podatelna MěÚ Lišov, třída 5. května 139, 373 72 Lišov nebo na e-mail: lisovsky.zpravodaj@mulisov.cz; telefon: 387 007 928.

Registrováno u Ministerstva kultury ČR pod číslem MK E 10421.

Nedílnou součástí Lišovského zpravodaje je jeho elektronická podoba na www.lisov.cz. Lišovský zpravodaj vydává město Lišov v nákladu 1 950 výtisků jako dvoměsíčník a je dodáván do každé domácnosti ve městě Lišov a jeho místních částech ZDARMA.

Sazba a tisk: Tiskárna PROTISK, s. r. o.
Rudolfovská 617, České Budějovice, 370 01.

- navštívenky • letáky
- vstupenky • plakáty
- brožury šité i lepené
- výroba magnetických reklamních předmětů

MALONÁKLADOVÝ
TISK
JIŽ OD 1 KUSU

KVALITNĚ
RYCHLE
ZA ROZUMNOU CENU

M 601 545 753

E protisk@protiskcb.cz

JARNÍ VÝPRODEJ EKOBRIKET A PELET

NYNÍ NEJLEVNĚJŠÍ Z CELÉHO ROKU
Začínáme v dubnu!

- **EKOBRIKETY** - několik druhů
- **PELETY** - několik druhů
- Nejlevnější, čerstvá*
- **MULČOVACÍ KŮRA**

DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!

Dle počtu odebraných palet
DOPRAVA ZDARMA!

čistě teplo pro váš domov
EKOPALIVO

www.ekopalivo.cz

Prodejna: Briketárna Větrní u Č.K.
Mobil: +420 734 768 420
E-mail: prodejnavetrni@ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce
Mobil: +420 777 917 714
E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz

UHELNÉ SKLADY BORŠOV NAD VLTAVOU

JARNÍ SLEVY PALIV
od 1. 4. do 31. 5. 2020

Nabízíme sortiment:

- černé a hnědé uhlí, brikety, koks
- štípané palivové dřevo
- písky, drtě, šterky a okrasné kačírky
- mulčovací kůra, zahradní zemina

Nabízíme služby:

- doprava sklápěč a kontejner 5 t
- odvoz sutí a výkopu na skládku
- přistavení a pronájem kontejnerů

NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem

☎ **387 250 500, 602 409 423** ☎

Otevírací doba a rozvoz
Po – Pá 7.00 – 15.30 hod.

www.uhloterm.cz

RE/MAX
Dynamic

Marek Lindauer

Výhodně prodám, pronajmu
Vaši nemovitost nebo byt

Realitní makléř
s praxí od roku 1993

tel.: 737 961 642
www.mareklindauer.cz

Statek Štěpánovice

... sport, ubytování a zábava
v jižních Čechách

Adventure golf

NOVĚ OTEVŘENO
od 1. dubna 2020

- Adventure golf
hráště s osmnácti přírodními jamkami
- Volejbal, nohejbal, fotbal
víceúčelové hráště s umělým povrchem
- Tenis
dva kurty s umělých povrchem
- Stolní tenis
- Kulečnick
- Wellness - sauna, vířivka
- Dětské hráště

REZERVACE VŠECH SPORTOVIŠŤ ☎ 725 500 316

Otevírací doba: středa, pátek 14-20 hod
sobota, neděle 13-20 hod (v jiné dny po dohodě)

www.statekstepanovice.cz

Třeboňská realitní s.r.o.

Vaše realitní kancelář zaměřená na Třeboňsko

Chcete prodat dům, byt, pozemek či jinou nemovitost?

Zajistíme bezpečný prodej Vaší nemovitosti za nejvyšší tržní cenu.

Poskytujeme poradenství a právní servis zdarma.

Garantujeme profesionální a solidní jednání.

Táboritická 368, Třeboň
jan.borovka@trebonskarealitni.cz

Jan BOROVIKA
+420 728 147 922

www.trebonskarealitni.cz

POHŘEBNÍ SLUŽBA LIŠOV

*Kompletní služby v pohřebnictví, sjednání obřadu
z pohodlí Vašeho domova.*

Telefon 728 115 115

UHLÍ BERÁNEK

BENAP s.r.o.

v zastřešené hale

Jindřichův Hradec

NEJLEVNĚJŠÍ UHLÍ JARO 2020

Hnědé:
Bílina (Ledvice) / Most
kostka, ořech I., ořech II.

Černé: kostka, ořech I.,
kovářské, koks

Brikety německé:
Rekord 4" 10 - 11 cm
Union 3" 7 - 8 cm
Rekord 2" 5 - 6 cm

Denně prodej a objednávky:

J. Hradec, Jarošovská 1339/II

Po - Pá 7.00 - 15.00 hod.

Brikety dřevěné:
balení 25 kg

Doprava od 10q ZDARMA

384 321 288

777 321 288

www.uhliberanek.cz

**SKLÁDÁNÍ PÁSOVÝM
DOPRAVNÍKEM**

KAMION SERVIS LIŠOV S.R.O.

**Nabídka služeb pro majitele
osobních automobilů:**

- Mechanické opravy
- Opravy autoelektriky
- Servis klimatizací
- Údržba a prohlídky vozidla
- Pneuservis, prodej pneumatik
- Diagnostika sériová
- Příprava a zajištění STK a Emisí
- Opravy nezávislých topení
- Prodej náhradních dílů a příslušenství

Provozní doba: Po-Pá 7.00-15.30

Lazna 839/18b, 373 72 Lišov,

Mob: 606 565 104, 602 416 903

CEBRAS

REALITNÍ KANCELÁŘ

ZDARMA 800 855 558 | info@cebras.cz | www.cebras.cz

Cebras spol. s r.o., Pivovarská 457/1, České Budějovice 370 01

MGR. VANDA CIRHANOVÁ

723 423 123

POSKYTUJEME:

PROFESIONÁLNÍ SERVIS A SLUŽBY

BEZPLATNOU REALITNÍ A PRÁVNÍ PORADNU

**TRŽNÍ ODHADY NEMOVITOSTÍ PRO PRODEJ ČI
NOTÁŘSKÉ ŘÍZENÍ**

CEBRAS
REALITNÍ KANCELÁŘ

**„NEMOVITOSTI
ČERNÉ NA BÍLÉM“**

VOLEJTE ZDARMA
800 855 558

WWW.CEBRAS.CZ